

**Bryssel den 12 december 2024
(OR. en)**

16754/24

**ENFOPOL 519
SPORT 86
JAI 1850**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	12 december 2024
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	15650/1/24 REV 1
Ärende:	Rådets slutsatser om en handbok för europeiska länder som står värd för större internationella fotbollsturneringar med rekommenderad god praxis när det gäller att integrera internationellt polissamarbete i den turneringsplanering och de insatser som utförs av värdlandets polis – Rådets slutsatser (12 december 2024)

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om en handbok för europeiska länder som står värd för större internationella fotbollsturneringar med rekommenderad god praxis när det gäller att integrera internationellt polissamarbete i den turneringsplanering och de insatser som utförs av värdlandets polis, som godkändes av rådet (rättsliga och inrikes frågor) vid dess 4068:e möte den 12 december 2024.

Rådets slutsatser om en handbok för europeiska länder som står värd för större internationella fotbollsturneringar med rekommenderad god praxis när det gäller att integrera internationellt polissamarbete i den turneringsplanering och de insatser som utförs av värdlandets polis

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. som beaktar Europeiska unionens mål att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser på området polissamarbete,
2. som beaktar historien av allvarliga och betydande incidenter som rör allmän ordning i samband med stora internationella fotbollsturneringar som anordnats i Europa,
3. som beaktar hälsa, säkerhet och trygghet för de miljontals fotbollssupportrar som genomreser Europa och resten av världen i samband med stora internationella fotbollsturneringar som anordnas i Europa,
4. som beaktar hälsa, säkerhet och trygghet för miljontals EU-medborgare som bor eller arbetar i närheten av arenor och stadskärnor som står värd för fotbollsmatcher under internationella fotbollsturneringar som anordnas i Europa,
5. som konstaterar att dessa slutsatser kompletterar andra beslut, resolutioner och slutsatser från rådet som gäller fotbollsevenemang med en internationell dimension, i synnerhet
 - 5a. rådets resolution om en uppdaterad handbok med rekommendationer för internationellt polissamarbete och säkerhetshantering i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig (*EU:s fotbollshandbok*) (dok. 11160/24),

- 5b. rådets resolution om en handbok med rekommendationer för förebyggande och hantering av våld och oroligheter i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig, genom antagande av god praxis för polisens kontakter med supportrar (12792/16),
- 5c. rådets resolution om kostnaderna för att ta emot och sätta in besökande polisdelegationer i samband med fotbollsmatcher (och andra idrottsevenemang) med en internationell dimension, i vilka åtminstone en medlemsstat är delaktig (12791/16), och
- 5d. rådets slutsatser om idrottsrelaterat våld, som godkändes av rådet (rättsliga och inrikes frågor) vid dess 3799:e möte den 7 juni 2021 (dok. 8648/21),
- 6. som beaktar den unika dynamiken hos fotbollsrelaterad brottslighet, det internationella polissamarbetets mycket specialiserade och särskiljande karaktär och den roll som det europeiska nätverket av nationella informationsställen för fotboll spelar i samband med stora internationella fotbollsturneringar och andra europeiska fotbollsevenemang,
- 7. som beaktar den omfattande europeiska erfarenheten, som visar att internationellt polissamarbete är en integrerad och viktig del av tillämpningen av en övergripande och integrerad strategi för att minimera riskerna i samband med stora internationella fotbollsturneringar som anordnas i Europa,
- 8. som beaktar skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller i) deras konstitutionella, rättsliga, kulturella och historiska förhållanden och ii) karaktären av och allvaret i säkerhets- och trygghetsrelaterade problem med anknytning till fotbollsevenemang,
- 9. som beaktar erfarenheterna från de stora internationella fotbollsturneringar som nyligen anordnats i Europa, bland annat fotbolls-EM 2020 med flera värdskap, och utarbetandet av etablerad god praxis inom ramen för dessa turneringar,

10. som beaktar risken för gränsöverskridande brotts- och terroristhot i samband med stora internationella fotbollsturneringar,
 11. som beaktar den nya strategin för EU:s säkerhetsunion 2021–2025, i vilken behovet av att bekämpa terrorism och förebygga radikaliserings, störa organiserad brottslighet och bekämpa cyberbrottslighet understryks,
 12. som beaktar Europols viktiga roll när det gäller att stödja brottsbekämpande organ i medlemsstater som står värd för stora internationella fotbollsturneringar för att förebygga och motverka gränsöverskridande terroristhot och hot från organiserad brottslighet,
-
1. UPPMANAR de medlemsstater som står värd för stora internationella fotbollsturneringar att ta hänsyn till den rekommenderade goda praxis som bifogas,
 2. UNDERSTRYKER att de föreslagna rekommendationerna inte påverkar tillämpningen av befintliga nationella bestämmelser, särskilt ansvarsfördelningen mellan de olika myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, eller kommissionens utövande av sina befogenheter i enlighet med fördragen,
 3. SLÅR FAST att även om åtgärderna i den bifogade handboken i första hand är avsedda för anordnandet av större internationella fotbollsturneringar, får medlemsstaterna, om de anser det lämpligt, tillämpa åtgärderna på andra större internationella idrottsevenemang.
-

EUROPEISK HANDBOK OM VÄRDSKAP FÖR STÖRRE INTERNATIONELLA FOTBOLLSTURNERINGAR

VÄRDLANDETS POLISPLANERING OCH INTERNATIONELLT POLISSAMARBETE

Inledning och sammanfattning

Handbokens syfte

1. Syftet med denna handbok är att ge underlag åt och stödja värdlandets polisplanering och insatser i europeiska länder som valts ut av Uefa eller Fifa för att stå värd (eller medvärd) för större internationella fotbollsturneringar.
2. Vägledningen i handboken bygger på europeiska och globala erfarenheter under de senaste årtiondena och den därmed sammanhängande framväxten och utvecklingen av en rad goda metoder i samband med den senaste tidens turneringar och, i förekommande fall, erfarenhet av den omfattande årliga kalendern över fotbollsmatcher med en internationell dimension.

Internationellt polissamarbete

3. Internationellt polissamarbete har länge varit en integrerad del av värdländernas bevakningsstrategier för turneringar och den tillhörande polisiära infrastrukturen.
4. Även om denna handbok är inriktad på internationellt polissamarbete kan detta viktiga inslag i anordnandet av en större turnering inte betraktas isolerat från de utmaningar och planeringsfrågor som värdlandets polis står inför på nationell och regional nivå och i den stad där matcharenan ligger (*värdstaden*).

5. Alla europeiska länder har erfarenhet av att stå värd för engångsmatcher i samband med europeiska klubbturneringar eller nationella tävlingar, men det finns en stor skillnad mellan att stå värd för en engångsfotbollsmatch med en internationell dimension och att stå värd för en högprofilerad internationell fotbollsturnering som sträcker sig över en period på cirka en månad.
6. Denna skillnad framhävs i hela handboken, särskilt när det gäller
 - centrala politiska och strukturella behov som värdmyndigheterna måste överväga och lösa i den första fasen av planeringen av turneringar,
 - strategisk och operativ planering på nationell nivå och i värdstäderna, och, vilket är viktigt,
 - att integrera internationellt polissamarbete, inbegripet turneringens centrum för internationellt polissamarbete (*samarbetscentrumet*, IPCC) i en omfattande och mångfasetterad bevakningsstrategi för turneringar.
7. Erfarenheterna av att stå värd för stora internationella fotbollsturneringar varierar i Europa. Vissa länder kommer redan att ha tidigare erfarenhet av att stå värd för sådana turneringar, medan det för andra länder kommer att vara första gången.
8. För att ta hänsyn till denna variation i turneringserfarenhet bygger denna handbok med nödvändighet på antagandet att värdpolisen (på nationell och regional nivå och i värdstaden) kommer att delta i värdskapet för turneringsmatcher för första gången.
9. Även i länder med tidigare erfarenhet kommer personalförändringar och utveckling av god praxis att kräva en grundläggande översyn av befintliga referenspunkter.
10. I sådana fall kan vägledningen i denna handbok tjäna som ett icke-officiellt dokument som informerar och stöder polisiära beslutsfattare, strategiansvariga och högre rättstillämpare när det gäller att fastställa och definiera det internationella polissamarbetets roll i planeringen och genomförandet av en övergripande, mångfacetterad och flexibel värdstrategi för turneringsbevakning.

11. Det konstateras också att de nationella, regionala och lokala konstitutionella arrangemangen varierar avsevärt i Europa när det gäller förvaltning/tillsyn av polisens planering och insatser som kommer att gälla i städer som utsetts att stå värd för turneringsmatcher.
12. I vissa länder kan till exempel regionala eller lokala myndigheter, eller borgmästare, spela en nyckelroll när det gäller att fastställa vilka bevakningsstrategier och tillhörande trygghets- och säkerhetsstrategier som ska antas i värdstäderna. Den term som används i denna handbok är ”värdstadens polismyndigheter”, som bör tolkas som den part som har utsetts till ansvarig för att fastställa bevakningsstrategier och operativa planeringsöverväganden i den stad där matcharenan ligger.
13. Innehållet i del ett (Internationellt polissamarbete vid turneringar), del två (Högnivåpolitiska och strukturella behov) och del fyra (Förberedande och operativa arrangemang vid turneringens samarbetscentrum) i denna handbok är därför inriktade på etablerad planering och strukturella överväganden på nationell nivå.
14. Mot bakgrund av de ovannämnda skillnaderna i konstitutionella, rättsliga och administrativa arrangemang på regional och lokal nivå är innehållet i del tre (Polisens operativa planering av turneringen i värdstäder) och del fem (Stödjande och rådgivande roller för besökande polisdelegationer) i första hand inriktat på viktiga överväganden om polisens operativa planering och god praxis.
15. I huvudsak åligger genomgående ett konstaterande av att varje värdland kommer att behöva anpassa sin planering och sina operativa arrangemang för att återspegla specifika konstitutionella och rättsliga behov samt en rad nationella, regionala och lokala behov och omständigheter.

Statlig suveränitet

16. Det måste därför betonas att vägledningen i denna handbok fullt ut erkänner, och inte på något sätt undergräver, den grundläggande principen att ansvaret för att bevaka internationella fotbollsturneringar är och måste förbli exklusivt värdlandets.

17. Denna princip om statlig suveränitet gäller även för varje land som valts ut av Uefa eller Fifa för gemensamma turneringar eller turneringar med flera värdskap.
18. Det är av yttersta vikt mot bakgrund av de skyldigheter som värdlandet godtar (inbegripet en statlig garanti) när man lämnar anbud om att stå värd för turneringen och, i synnerhet, en återspeglning av stora variationer i nationella konstitutioner och kulturer, strukturer och strategier för bevakning, lagstiftningsmässiga, rättsliga och administrativa ramar för hantering av folkmassor jämte en rad andra nationella och lokala faktorer.
19. Sådana variationer kan också visa sig när det gäller viktiga turneringsbeslut avseende bevakningspolicy och strategisk och operativ planering. Det skulle till exempel kunna beslutas att den nationella polisen bör leda en del av den planering och operativa verksamhet som traditionellt åligger polismyndigheterna i värdstäderna. På samma sätt kan lokala eller regionala myndigheter (eller borgmästare), i enlighet med nationella författningar och/eller rättsliga ramar, ha ansvaret för att fastställa bevakningsstrategier och den operativa planeringen i värdstäderna.
20. Det ankommer uteslutande på värdmyndigheterna att avgöra sådana frågor. I enlighet med denna princip syftar innehållet i denna handbok till att tillhandahålla etablerad god praxis som åtminstone ska ge värdmyndigheterna stöd och underlag när de överväger en rad viktiga frågor som måste lösas i ett tidigt skede av planeringen av och förberedelserna inför turneringen.

Handbokens format

21. För enkelhetens skull presenteras vägledningen i fem delar:

Del ett: Internationellt polissamarbete vid turneringar

22. I del ett ges en bakgrund och en förklaring till den planering som krävs av beslutsfattare, strategiansvariga och planerare inom värdlandets myndigheter och polisväsende när det gäller att fastställa och definiera de olika komponenterna i det internationella polissamarbetet.

23. Detta inbegriper beaktande av rollen och ansvarsområdet för det som har blivit känt som turneringens samarbetscentrum.
24. I samband med detta förklaras varför samarbetscentrumets högprofilerade status och betydelse är lämplig med tanke på den stora mängd informationsutbyte som krävs för att hjälpa värdpolisen att förbereda sig för och möta de utmaningar som är förknippade med
- att tiotusentals supportrar från hela Europa och resten av världen besöker värdlandet under evenemanget, och
 - en väldokumenterad historia av betydande och uppmärksammade störningar av den allmänna ordningen i samband med ett antal stora fotbollsturneringar som anordnats i Europa.
25. Handboken tar dock också hänsyn till en nuvarande avvikelse i nomenklaturen, där samarbetscentrumets kärnfunktioner är inriktade på informationsutbyte och analys när det gäller vad som endast är en, om än avgörande, del av en bredare ram för internationellt polissamarbete vid olika evenemang.
26. Samarbetscentrumets roll är i huvudsak att samla in, bedöma och analysera information från hela Europa eller världen över (beroende på evenemangets karaktär), särskilt (men inte uteslutande) från de länder som deltar i turneringen, i syfte att informera och stödja värdpolisens hantering av folkmassor ("allmän ordning och allmän säkerhet") i värdstäderna och om lämpligt på andra orter.
27. Denna process skiljer sig från rollen och ansvarsområdet för andra internationella organ för polissamarbete, såsom Interpol, Europol och, i tillämpliga fall, Frontex, vars specialiserade ansvarsområden är inriktade på att förebygga och hantera en rad gränsöverskridande utmaningar när det gäller terrorism, organiserad brottslighet och gränskontroll.
28. Dessa frågor behandlas i del två, tillsammans med möjliga alternativ för värdländerna att skapa strukturell klarhet om och förbättra samordningen mellan de olika delarna av bevakningsstrategin för turneringar med en dimension av internationellt polissamarbete.

29. I del ett betonas också vikten av att värdlandets myndigheter och polis når bilaterala överenskommelser med
- i) varje internationellt partnerorgan inom bevakning, tillsammans med fastställande av deras respektive roller och stödtjänster i en gemensam handlingsplan, och
 - ii) av att varje land som deltar i turneringen fastställer det stöd som ska ges till värdlandets polis och andra myndigheter.

Del två: Högnivåpolitiska och strukturella behov

30. I del två beskrivs en rad viktiga politiska och därmed sammanhängande behov på hög nivå som måste lösas och fastställas på statlig och nationell bevakningsnivå före den förberedande fasen av turneringsplaneringen.
31. Detta inbegriper att fastställa en infrastruktur för bevakning av turneringar som är utformad för att tillhandahålla en integrerad strategi för genomförande av en övergripande, mångfasetterad men ändå flexibel strategi för bevakning av turneringar.
32. Detta inkluderar även en strategi som omfattar internationella polispartner och säkerställer effektiva arrangemang för att samordna utbytet av information och hotanalyser mellan de olika delarna av värdlandets bevakningsstrategi för turneringar.
33. Detta är avgörande med tanke på i vilken utsträckning utmaningarna för och hoten mot turneringen och de därmed sammanhängande polisinsatserna kan och kommer att överlappa varandra. Behovet av en helhetssyn på bevakningsarbetet betonas i denna handbok.
34. I del två behandlas också en rad andra politiska och strukturella planeringsbehov, bland annat
- samordning av krisplanering och insatser vid turneringar,
 - översyn av den rättsliga och administrativa ramen, och, vilket är viktigt,
 - budgetar för internationellt polissamarbete.

Del tre: Polisens operativa planering av turneringen i värdstäder

35. I del tre anges en rad operativa planeringsöverväganden som lokala och/eller regionala polisiära beslutsfattare och strategiansvariga måste lösa i god tid innan turneringen inleds för att man ska vara förberedda på en rad förutsägbara och potentiella utmaningar när fokus för bevakningsinsatser för turneringar är inriktade på evenemang i värdstäderna.
36. Den rekommenderade goda praxisen i del tre återspeglar den traditionella praxis enligt vilken polisen i värdstäderna (eller den behöriga lokala eller regionala myndighet som har en konstitutionell roll i polisens planering och verksamhet inom deras respektive utsedda myndighetsområde) förväntas utarbeta och genomföra bevakningsarrangemang i samband med turneringsmatcher som spelas i deras stad, med beaktande av vägledning och instruktioner från polisen på nationell nivå.
37. Nationell vägledning eller instruktion är viktig med tanke på behovet av ett harmoniserat tillvägagångssätt för genomförandet av bevakningsinsatser i var och en av värdstäderna. Varje bevakningsplan för värdstäder måste dock också ta hänsyn till lokala förhållanden, av vilka en stor del kan vara unika för staden.
38. Innehållet i del tre gör därför det nödvändiga antagandet att polisiära beslutsfattare och strategiansvariga i värdstäder måste utforma och tillhandahålla en heltäckande och skräddarsydd bevakningsstrategi för turneringen som är anpassad till respektive stad. Detta kommer att inbegripa en rad centrala överväganden som beaktas i denna del av handboken.
39. Dessutom betonas förhållandet mellan värdstadens polismyndigheter och deras nationella och internationella partner och behovet av att inrätta nya, och bygga vidare på befintliga, lokala och regionala partnerskap som en del av den operativa planeringsprocessen.

Del fyra: Förberedande och operativa arrangemang vid turneringens samarbetscentrum

40. Del fyra utgår från den traditionella roll som turneringens samarbetscentrum har och den goda praxis som har vuxit fram och utarbetats i samband med internationella fotbollsturneringar som nyligen anordnats i Europa.
41. Samarbetscentrumet förser värdländerna med detaljerad information om de planeringsarrangemang och förberedande och operativa arrangemang som krävs för att säkerställa att samarbetscentrumet kan fullgöra sitt uppdrag att tillhandahålla en integrerad strategi för att ge underlag åt och stödja värdpolisens insatser för hantering av folkmassor.

Del fem: Stödjande och rådgivande roller för besökande polisdelegationer

42. Del fem är fokuserad på den stödjande rollen för besökande polisdelegationer (ibland kallade polisobservatörer eller observatörsteam för enskilda fotbollsmatcher med en internationell dimension). Den bygger också på årtionden av erfarenheter och god praxis som har vuxit fram i samband med internationella fotbollsturneringar som anordnats i och utanför Europa och, i tillämpliga fall, i samband med den omfattande årliga kalendern för europeiska klubb- och landslagstävlingar.
43. För enkelhetens skull bygger den rekommenderade goda praxisen i del fem på, och sammanför, vedertagen vägledning i olika avsnitt av rådets resolution om en uppdaterad handbok med rekommendationer för internationellt polissamarbete och säkerhetshantering i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig (*EU:s fotbollshandbok*) (dok. 11160/24).
44. Del fem innehåller i huvudsak en rad uppgifter om de besökande polisdelegationernas sammansättning, roller och utplacering, tillsammans med det viktiga bidrag som de kan ge när det gäller att stödja bevakningsinsatser i värdstäder.

45. Den belyser den roll som besökande polisdelegationer kan spela när det gäller att övervaka beteendet hos supportrar till laget från deras land, identifiera eventuella framväxande risker och ge underlag till bevakningsinsatser i värdstaden. Den förklarar också vilken roll dessa delegationer kan spela när det gäller att kommunicera med besökande supportrar på värdpolisens vägnar.

Vidare läsning

46. Utöver den goda praxis som har vuxit fram och utarbetats i samband med den senaste tidens turneringar tar denna handbok, i tillämpliga fall och för enkelhetens skull, också hänsyn till innehållet i befintlig dokumentation som kan påverka värdlandets polisplanering och operativa överväganden på nationell, regional och lokal nivå, särskilt
- rådets resolution om en uppdaterad handbok med rekommendationer för internationellt polissamarbete och säkerhetshandling i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig (*EU:s fotbollshandbok*) (dok. 11160/24), samt
 - rådets resolution om en handbok med rekommendationer för förebyggande och hantering av våld och oroligheter i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig, genom antagande av god praxis för polisens kontakter med supportrar (12792/16), och
 - Europarådets konsoliderade rekommendation 1/2015 (reviderad 2019 och utfärdad 2020), som ger ytterligare och mer detaljerad vägledning i frågor som kan påverka värdstatens polisplanering och insatser såsom turneringsskyllning och trafikledning.

47. Dessa dokument hänvisar till stora internationella fotbollsturneringar, men hänvisningarna är spridda över olika tematiska kapitel och presenteras i stor utsträckning i kontexten enstaka fotbollsmatcher med en internationell dimension och/eller bredare säkerhets-, trygghets- och serviceöverväganden som omfattar flera olika organ.
48. Trots detta kan värdpolisens beslutsfattare, strategiansvariga och erfarna yrkesutövare i samband med turneringar betrakta ovannämnda dokument som källor till ytterligare information. I fall där det anses att ytterligare läsning kan vara av särskilt värde ges en indikation i det relevanta avsnittet i denna handbok.

Tillämpning av handboken

49. Avslutningsvis betonas att även om denna handbok är inriktad på internationella fotbollsturneringar, som traditionellt utgör de största utmaningarna för värdländerna, kan de principer och metoder som ingår i den anpassas och tillämpas på andra större idrottsevenemang om och när värdmyndigheterna anser det lämpligt.
-

EUROPEISK HANDBOK OM VÄRDSKAP FÖR STÖRRE INTERNATIONELLA FOTBOLLSTURNERINGAR

Handbokens innehåll

Avsnitt	Ämne	Sida
	Inledning och sammanfattning	1

DEL ETT – KOMPONENTER I DET INTERNATIONELLA POLISSAMARBETET VID TURNERINGAR

1.1	Värdlandets polisplanering vid turneringar och internationellt polissamarbete	
1.2	Rollen för turneringens centrum för internationellt polissamarbete (samarbetscentrumet)	
1.3	Den bredare ramen för det internationella polissamarbetet vid turneringar	
1.4	Bilaterala överenskommelser om internationellt polissamarbete	
1.4 a	Bilaterala avtal med internationella bevakningsorgan	
1.4	Bilaterala avtal med stater	

Tillägg

A.1	Europol: roll och stödtjänster	
A.2	Interpol: roll och stödtjänster	
A.3	Frontex: roll och stödtjänster	

DEL TVÅ – HÖGNIVÅPOLITISKA OCH STRUKTURELLA BEHOV

- 2.1 Arrangemang för planering av turneringar som omfattar flera olika organ
- 2.2 Nationella arrangemang för polisplanering
- 2.3 Nationell och internationell infrastruktur för polisbevakning av turneringar
- 2.4 Struktur och placering av specialiserade operativa celler/centrum inom polisen
- 2.5 Struktur och plats för samordningsarrangemang vid polisbevakning av turneringar
- 2.6 Grupp för samordning av krisplanering och krisinsatser vid turneringar
- 2.7 Översyn av den rättsliga och administrativa ramen
- 2.8 Budgetar för internationellt polissamarbete
- 2.9 Integrering av internationellt polissamarbete i värdlandets förberedelser
- 2.10 Gemensamma turneringar eller turneringar med flera värdskap

Tillägg

- 2.A Illustrativ modell för samarbetscentrumets struktur och informationsflöden
- 2.B Illustrativ modell för nationell och internationell polissamordningsstruktur (om den är samlokaliserad)
- 2.C Illustrativ modell för nationell och internationell polissamordningsstruktur (om den inte är samlokaliserad)

DEL TRE – POLISENS OPERATIVA PLANERING AV TURNERINGAR I VÄRDSTÄDER

- 3.1 Världstadspolisens planering och förberedelser
- 3.2 Världstadspolisens kontakter med nationella myndigheter
- 3.3 Världstadspolisens planering och operativa strukturarrangemang
- 3.4 Rollen för världstadspolisens grupp för turneringsplanering
- 3.5 Världstadspolisens kontakter med polisens operativa celler/centrum för bekämpning av organiserad brottslighet och terrorism i samband med turneringar
- 3.6 Världstadspolisens roll i planeringen avseende och hanteringen av terroristhot
- 3.7 Världstadspolisens roll när det gäller planering avseende och hantering av politiskt extremistiskt och diskriminerande beteende
- 3.8 Världstadspolisens planeringsfunktion i lokala (eller regionala) arrangemang för krisplanering
- 3.9 Världstadspolisens planering för hantering av folkmassor vid turneringar
- 3.10 Dynamisk riskbedömning och hantering av folkmassor
- 3.11 Världstadspolisens planering för insatser i offentliga utrymmen
- 3.12 Skyltning i världstäder
- 3.13 Världstadspolisens kontakt med turneringsorganisatörer/arenaledning
- 3.14 Världstadspolisens kontakter med rättsliga och administrativa myndigheter och åklagarmyndigheter
- 3.15 Världstadspolisens kontakter med turneringens samarbetscentrum
- 3.16 Världstadspolisens kontakter med nationell transportpolis

- 3.17 Världstadspolisens arrangemang för trafikledning
- 3.18 Världstadspolisens kommunikation med lokalsamhällena
- 3.19 Världstadspolisens kontakt med företrädare för supportrar
- 3.20 Världstadspolisens mediestrategi

Tillägg

- 3.A Världstadspolisens kontakter med besökande supportrars
supporterambassader
- 3.B Världstadspolisens kontakt med supportersambandsmän

DEL FYRA– FÖRBEREDANDE OCH OPERATIVA ARRANGEMANG VID TURNERINGENS SAMARBETSCENTRUM

- 4.1 Planering vid samarbetscentrumet
- 4.2 Infrastruktur vid samarbetscentrumet
- 4.3 Ledningsarrangemang vid samarbetscentrumet
- 4.4 Stödgruppsarrangemang vid samarbetscentrumet
- 4.5 Samarbetscentrumets diasporaanalytikers roll
- 4.6 Arrangemang för sambandsmän vid samarbetscentrumet
- 4.7 Logistiska arrangemang vid samarbetscentrumet
- 4.8 Kommunikations- och it-tjänster vid samarbetscentrumet
- 4.9 Samarbetscentrumets bilaterala överenskommelser
- 4.10 Samarbetscentrumets förtrogenhetsutbildning
- 4.11 Operativa arrangemang för informationsutbyte vid samarbetscentrumet
- 4.12 Samarbetscentrumets samordning av utplaceringsarrangemang för
besökande polisdelegationer

- 4.13 Samarbetscentrumets registrering och användning av
turneringsstatistik
- 4.14 Samarbetscentrumets mediehantering och kommunikation
- 4.15 Återkoppling och erfarenhetsöverföring

**DEL FEM – POLISENS STRATEGI FÖR HANTERING AV FOLKMASSOR:
STÖDJANDE OCH RÅDGIVANDE ROLLER FÖR BESÖKANDE
POLISDELEGATIONER**

- 5.1 Bilateral förhandlingar och avtal om besökande polisdelegationer
- 5.2 Besökande polisdelegationers sammansättning
- 5.3 Besökande polisdelegationers centrala arbetsuppgifter
- 5.4 Ledsagning av besökande polisdelegationer ("ciceroner")
- 5.5 Språkmässiga arrangemang
- 5.6 Samarbete mellan polisen i värdlandet och besökande polis under
turneringen
- 5.7 Besökande polisdelegationers användning av identifieringsvästar
- 5.8 Ackreditering vid arenor för besökande polisdelegationer
- 5.9 Kostnader och finansiella arrangemang
- 5.10 Förhandsbesök till värdstäder av besökande polisdelegationers chefer
och operativa samordnare

Tillägg

- 5.A Hälsoskydds- och begränsningsåtgärder

DEL ETT – KOMPONENTER I DET INTERNATIONELLA POLISSAMARBETET VID TURNERINGAR

Avsnitt 1.1 Världlandets polisplanering vid turneringar och internationellt polissamarbete

1.1.1 Att stå värd för en stor internationell fotbollsturnering kommer att kräva omfattande planering. Detta inbegriper överväganden av en rad viktiga politiska behov på hög nivå (som beskrivs i del två i denna handbok) som måste lösas i ett tidigt skede av planeringsprocessen för att skapa en ram för ett brett spektrum av sammanhörande förberedelser och insatser avseende turneringen.

1.1.2 En integrerande del i polisens planering av turneringar är behovet av att beslutsfattare och strategiansvariga inom myndigheter och polis

- fastställer och definierar rollen för internationella polispartner och det stöd och den service de kommer att tillhandahålla, och
- införlivar det internationella polissamarbetets roll i en övergripande, mångfasetterad (men ändå flexibel) världstrategi för bevakning av turneringen.

1.1.3 När dessa frågor har lösts bör fokus ligga på att fastställa vilken bevakningsinfrastruktur för turneringen som krävs för att genomföra världlandets bevakningsstrategi för turneringen och, framför allt, integrera internationella bevakningspartner. Syftet är att säkerställa effektiva arrangemang för

- utbyte och analys av nationell och internationell polisiär information, och
- samordning av de åtgärder som krävs för att förebygga och motverka en rad olika turneringsspecifika hot.

1.1.4 Detta viktiga bevakningsmål i samband med turneringar är avgörande med tanke på i vilken utsträckning hoten mot turneringen och de därmed sammanhängande polisinsatserna kan och kommer att överlappa varandra. Behovet av en helhetssyn på bevakningen är avgörande.

1.1.5 I följande två avsnitt beskrivs källorna till och karaktären hos de olika delarna av det internationella polissamarbetet i samband med turneringar.

Avsnitt 1.2 Rollen för turneringens centrum för internationellt polissamarbete (samarbetscentrumet)

1.2.1 Det stöd som tillhandahålls av internationella partner består av ett antal komponenter, varav den högst profilerade är den roll och det ansvarsområde som innehas av turneringens centrum för internationellt polissamarbete (samarbetscentrumet, IPCC), som i tidigare europeisk dokumentation benämns centrumet för samordning av polisinformation (Police Information Coordination Centre, PICC).

1.2.2 Under de senaste årtiondena har samarbetscentrumet blivit ett centralt inslag i stora internationella fotbollsturneringar som anordnas i Europa, där dess status och betydelse är i högsta grad lämplig med tanke på

- att tiotusentals supportrar från hela Europa och resten av världen väntas besöka värdlandet under turneringen,
- en väldokumenterad historia av betydande och uppmärksammade störningar av den allmänna ordningen i samband med ett antal stora fotbollsturneringar som anordnats i Europa, och
- omfattningen av det informationsutbyte som krävs för att stödja värdpolisens insatser för hantering av folkmassor.

1.2.3 Samarbetscentrumets huvuduppgift är att fungera som ett centralt nav för utbyte, bedömning och analys av turneringsrelaterad internationell polisinformation i syfte att stödja, bland annat, värdpolisens ledningsstrukturer för att genomföra effektiva riskbaserade insatser för hantering av folksamlingar (allmän ordning och allmän säkerhet) i värdstäder, och på andra orter som så är lämpligt, under hela turneringen.

1.2.4 För att uppnå detta mål omfattar samarbetscentrumets ansvarsområde traditionellt tre sammanhängande funktioner, nämligen att

- utbyta, hantera och analysera den information om frågor som rör hantering av folkmassor som tillhandahålls av det europeiska nätverket av nationella informationsställen för fotboll eller (i deltagande länder som inte ingår i det nationella informationsstället för fotboll) utsedda gemensamma kontaktpunkter för polisen – en process som underlättas av utplaceringen vid samarbetscentrumet av sambandsmän från länder som deltar i turneringen och andra personer, beroende på vad som är lämpligt (se del fyra i denna handbok),
- fungera som en kanal för utbyte av internationell polisinformation, riskbedömningar och andra analyser av frågor som rör hantering av folkmassor med de utsedda gemensamma kontaktpunkterna i värdstäder och det bredare nationella bevakningsnätverket i värdstaten, och
- samordna arrangemangen för utplacering av besökande polisdelegationer (ibland kallade observatörsgrupper) från deltagande länder för att ge råd och stöd till polisen i värdstäder och andra platser där så är lämpligt.

1.2.5 Denna tredelade strategi gör det möjligt för turneringens samarbetscentrum att tillhandahålla en övergripande och integrerad strategi när det gäller det internationella stödet till värdpolisens hantering av folkmassor.

1.2.6 I samband med detta tillhandahåller samarbetscentrumet också en mekanism som gör det möjligt för det europeiska nätverket för nationella informationsställen att fullgöra sin skyldighet enligt EU-lagstiftningen att *fungera som den direkta, centrala kontaktpunkten för att säkerställa utbyte av relevant information och för att underlätta internationellt polissamarbete i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension*¹.

1.2.7 Detaljerad vägledning om samarbetscentrumets planering, förberedelser och arbetssätt återfinns i del fyra i denna handbok.

¹ Rådets beslut av den 25 april 2002 (2002/348/RIF) – ändrat genom rådets beslut 2007/412/RIF av den 12 juni 2007

Avsnitt 1.3 Den bredare ramen för det internationella polissamarbetet vid turneringar

1.3.1 Som framhållits ovan är samarbetscentrumet det mest högprofilerade inslaget i det internationella polissamarbetet i samband med turneringar och utgör navet för det största utbytet av polisinformation.

1.3.2 Turneringsrelaterade risker sträcker sig dock utöver utmaningarna i samband med hantering av folksamlingar (och de nationella informationsställets ansvarsområde). Samarbetscentrumet är således endast en del av en bredare ram för turneringsspecifikt internationellt polissamarbete.

1.3.3 Alla större evenemang med hög profil, inbegripet internationella fotbollsturneringar, innebär ett tillfälle – och en ökad risk – för att terroristgrupper och/eller organiserad brottslighet använder turneringen för att uppnå sina egna kriminella mål. Sådan gränsöverskridande verksamhet kräver internationella insatser från organ och institutioner som arbetar med att förebygga och bekämpa hoten i fråga.

1.3.4 Europol, Interpol och/eller andra organ inom området rättsliga och inrikes frågor, t.ex. Frontex, kan i enlighet med sin rättsliga behörighet spela en viktig roll genom att stödja de behöriga myndigheterna i länder som står värd för större internationella fotbollsturneringar. Denna roll omfattar vanligtvis tillhandahållandet av

- tillgång till uppgifter om terroristgrupper och gränsöverskridande brottslighet och brottslingar,
- specialiserade stödtjänster,
- utbildningsprogram,
- fasta och/eller mobila samordningscentraler för underrättelser,
- utplacering av sambandsmän och ytterligare personal och resurser, och
- hotbilda-bedomningar avseende terrorism, en rad olika former av organiserad brottslighet samt förbättrade gränskontroller.

1.3.5 Världens polismyndigheter kommer att ha befintlig erfarenhet av att hantera både Europol och Interpol (och Frontex om det rör sig om en EU-medlemsstat) och kunskap om de centrala tjänster som de kan tillhandahålla. Den inledande uppgiften för värddpolisen kommer därför att vara att samarbeta med dessa organ för att överväga omfattningen och arten av deras potentiella roll när det gäller att stödja värddpolisens förberedelser och insatser.

1.3.6 Det är viktigt att notera att Europol och Interpol sedan 2001 har ingått ett samarbetsavtal, vars främsta syfte är

- *utbyte av operativ, strategisk och teknisk information, samordning av verksamheten, inbegripet utarbetande av gemensamma standarder, handlingsplaner, utbildning och vetenskaplig forskning samt utplacering av sambandsmän.*

1.3.7 Värddpolisen kan därför eventuellt överväga att uppmana de två myndigheterna att komma överens om sina respektive roller i samband med turneringen och utarbeta ett utkast till gemensam handlingsplan som värddmyndigheterna ska ta ställning till.

1.3.8 Det är troligt att både Europol och Interpol kommer att spela en viktig och kompletterande roll före och under turneringen.

1.3.9 Eftersom Europeiska unionen inrättade Europol med huvudsyftet att skapa ett säkrare Europa till gagn för alla EU-medborgare i kampen mot terrorism, it-brottslighet och andra allvarliga och organiserade former av brottslighet, är det troligt att Europol kommer att spela en mer framträdande roll i samband med en turnering som anordnas i Europa (särskilt, men inte uteslutande, om värddstaten är en EU-medlemsstat). I detta avseende är det också relevant att Europol även samarbetar med många partnerländer utanför EU och med internationella organisationer.

1.3.10 Interpols roll är global och en faktor när det gäller att fastställa den exakta arten, rollen och omfattningen av det nödvändiga internationella polisstödet kommer att vara beroende av om turneringen är av rent europeisk eller global karaktär.

1.3.11 Till exempel kommer ett fotbolls-VM, som anordnas under överinseende av Fifa, att involvera deltagande länder från alla kontinenter och innebära ökade utmaningar för värdlandets brottsbekämpande myndigheter, såsom överväganden avseende organiserad olaglig invandring. På samma sätt kan en europeisk turnering, som anordnas under överinseende av Uefa, omfatta deltagande länder som faller utanför vad som i allmänhet anses vara de geografiska och politiska gränserna för ”Europa”.

1.3.12 Ett viktigt resultat av den polisiära och statliga högnivåplaneringen av turneringar bör i huvudsak vara en tydlig indikation av det stöd som krävs från internationella bevakningsmyndigheter med specialistkompetens när det gäller att förebygga och bekämpa gränsöverskridande terrorism och organiserad brottslighet och förbättra gränskontrollerna.

1.3.13 För enkelhets skull bifogas en sammanfattning av den roll som spelas och de tjänstersom tillhandahålls av dessa byråer till denna del av handboken (för Europol se tillägg 1.A, Interpol tillägg 1.B och Frontex tillägg 1.C).

1.3.14 Det betonas dock återigen att det stöd som krävs i varje enskilt fall bör diskuteras ingående under den första fasen av planeringen av turneringen och efterföljande bilaterala avtal med de berörda byråerna (se avsnitt 1.4 nedan).

1.3.15 De fyra centrala komponenterna i värdlandets bevakningsstrategi, som omfattar stöd från internationella partner, kan sammanfattas som

- i) arrangemang för gränskontroll och inresor, med involvering av värdlandets gränspolis och andra brottsbekämpande organ med anknytning till invandring till värdlandet, tillsammans med Europol, Interpols IMEST och (på begäran av ett värdland som är en EU-medlemsstat) Frontex som deras främsta källor till internationellt polisstöd,
- ii) analyser och förebyggande och riskreducerande åtgärder avseende terroristbekämpning och politisk extremism, involverande specialiserade polis- och underrättelsetjänster för terrorismbekämpning i värdlandet, tillsammans med experter och sambandsmän från Europol och Interpol som deras främsta källor till internationellt polisstöd,

iii) riskanalyser och förebyggande och motverkande av turneringsspecifik organiserad brottslighet (såsom it-brottslighet, immaterialrättsbrott, förfalskade biljetter, uppgjorda matcher, osv.) med en rad värdpolisexperter som specialiserar sig på de olika hot som identifierats före och under turneringen, tillsammans med experter från Europol och Interpol som deras främsta källa till internationellt polisstöd, och, såsom anges ovan,

iv) arrangemang för hantering av folkmassor, med fokus på internationellt polisstöd i ett särskilt samarbetscentrum för turneringen (se del fyra i denna handbok) och besökande polisdelegationer i värdstäder (se del fem i denna handbok).

1.3.16 Tillsammans utgör dessa fyra specialistområden en ram för turneringsspecifikt internationellt polissamarbete.

1.3.17 Det är dock viktigt för värdlandets polisplanerare och strategiansvariga att inse att ansvarsområdena för dessa fyra centrala komponenter kan och kommer att överlappa varandra, både när det gäller hot och tillhörande förebyggande åtgärder som syftar till att motverka skadliga och andra större störningar av turneringen.

1.3.18 Till exempel kan en cyberrelaterad incident utgå från antingen organiserade brottsliga motiv eller terroristmotiv. På samma sätt kommer åtgärder som vidtas för att motverka ett terroristhot eller andra betydande störningar av turneringen oundvikligen att få stor inverkan på värdpolisens hantering av folkmassor och den roll som besökande polisdelegationer spelar.

1.3.19 Behovet av att säkerställa en effektiv samordning och ett effektivt informationsutbyte mellan de fyra komponenterna bör därför vara en högprioriterad fråga för polisplanerare och strategiansvariga för turneringen (se avsnitt 2.5 i denna handbok).

Avsnitt 1.4 Bilateral överenskommelser om internationellt polissamarbete

a) Bilateral avtal med internationella polisorgan

1.4.1 Såsom anges ovan kommer stödet från Europol, Interpol och Frontex att behöva bli föremål för bilaterala diskussioner och ömsesidig överenskommelser eller bekräftas i ett samförståndsavtal mellan värdpolisen och vart och ett av de berörda organen.

1.4.2 Dessa avtal kommer att variera beroende på värdlandets krav och respektive organs stadgar, sakkunskap och arbetssätt. Avtalen bör dock i varje enskilt fall innehålla bestämmelser om följande:

- Kontakter med utsedd brottsbekämpande personal i värdlandet.
- Insamling och utbyte av information.
- Åtkomst till databaser
- Användning och lagring av uppgifter.
- Förklaringar om handlingsfrihet och sekretess.
- Inrättande av specialiserade operativa celler/centrum.
- Utplacering av mobila sambandsmän.
- Innehav och användning av utrustning och tekniska hjälpmedel.
- Tillhandahållande av hotbildsanalyser.
- Eventuell utbildning som ska tillhandahållas.
- Utrikes och inrikes resor.
- Utplacerings- och driftskostnader.

b) Bilateral avtal med stater

1.4.3 Den myndighetsledda gruppen för bevakningsplanering (*se* avsnitt 2.2 i denna handbok) kommer också att behöva begära bilaterala diskussioner med varje deltagande land (och andra länder om det anses nödvändigt eller lämpligt) så snart som möjligt under den förberedande fasen av turneringen.

1.4.4 Syftet med dessa diskussioner kommer att vara att ge underlag till förberedelserna för det internationella polissamarbetet och skapa ömsesidig klarhet om en rad viktiga förberedande, logistiska och operativa arrangemang som kommer att gälla före, under och efter turneringen, särskilt (men inte uteslutande) när det gäller

- bilaterala arrangemang för polissamarbete och informationsutbyte, inbegripet personuppgifter,
- tillgängliga åtgärder och kriterier för att förhindra att personer som omfattas av förbud lämnar det land där de är bosatta samt kontroller vid inresa av kända risksupportrar till värdstaten,
- gemensamma överenskommelser om logistiska och operativa frågor i samband med de besökande polisdelegationernas storlek, sammansättning och funktioner på grundval av en riskbedömning före turneringen (*se* del fem i denna handbok), och
- utplacering av sambandsmän vid värdlandets samarbetscentrum (*se* del fyra i denna handbok).

1.4.5 Behovet av ömsesidig klarhet i sådana frågor är självklart, men de faktiska arrangemang som fastställs i varje bilateralt avtal kommer sannolikt att variera beroende på en rad faktorer, bland annat

- antalet besökande supportrar som förväntas resa till värdlandet från varje deltagande land i samband med turneringen,
- preliminära bedömningar av de potentiella risker som varje deltagande landslags supportrar medför, och
- erfarenhet, sakkunskap, arbetsmetoder och preferenser hos varje besökande polisdelegation.

1.4.6 Utan hinder av sådana variationer bör varje bilateralt avtal klargöra

- besökande polisdelegationers sammansättning,

- delegationens huvuduppgifter,
- verkställande befogenheter för delegationen (i förekommande fall),
- innehav och användning av teknisk utrustning för underrättelse- och bevisinhämtning (t.ex. handhållna videokameror och stillbildskameror),
- utplacering med skyddsutrustning (skjutvapen, CS-gas, batonger, så kallade tasers, osv.),
- användning av hemliga källor till underrättelseuppgifter,
- användning av uniformer eller identifiering med hög synlighet,
- mediehanteringsarrangemang, och
- kostnader och logistiska arrangemang.

1.4.7 Hänsyn kan också tas till fördelarna med att utvalda (eller samtliga) besökande polisdelegationer inkluderar uniformerad personal som utstationeras vid internationella och centrala nationella transitknutpunkter i värdlandet för att stödja arrangemang för gränskontroll och inresa när det gäller att underlätta kommunikationen med anländande supportrar till landslag från deras respektive länder.

1.4.8 Sådana utplaceringar kommer också att visa besökande supportrar att värdlandets polis och deltagande polis för ett nära samarbete när det gäller allmän säkerhet och trygghet i samband med turneringen.

1.4.9 Ytterligare diskussioner och överenskommelser kommer att krävas om de mer detaljerade arrangemangen för samarbetscentrumets logistiska och operativa arrangemang (*se del fyra nedan*).

1.4.10 Det ska betonas att resultatet av dessa bilaterala diskussioner och avtal inte är avsett att vara internationella fördrag, utan snarare ett stöd till ömsesidig förståelse och ett konkret (om än inte rättsligt bindande) åtagande från det deltagande landets eller andra länders sida att stödja värdlandets polisarbete och andra säkerhets- och skyddsarrangemang.

1.4.11 När förhandlingarna har slutförts bör de överenskomna arrangemangen undertecknas av båda parter på myndighetsnivå eller polisiär nivå i enlighet med de arrangemang som fastställs i deras respektive nationella rätt.

EUROPOLS ROLL OCH STÖDTJÄNSTER

1. Europol är Europeiska unionens brottsbekämpande organ, vars främsta syfte är att skapa ett säkrare Europa till gagn för alla EU-medborgare i kampen mot terrorism, it-brottslighet och andra grova och organiserade former av brottslighet. Europol samarbetar också med många partnerländer utanför EU och internationella organisationer.
2. Europols mandat består i att stödja europeiska brottsbekämpande myndigheter när det gäller att förebygga och reagera på en rad olika former av gränsöverskridande organiserad brottslighet och terrorism, bland annat
 - terrorism,
 - människohandel,
 - underlättande av olaglig invandring,
 - it-brottslighet,
 - penningförfalskning,
 - mobila organiserade kriminella grupper, och
 - immaterialrättsbrott.
3. Europol fullgör detta mandat genom att tillhandahålla en rad stödtjänster, bland annat genom
 - värdtjänster för databaser och kommunikationskanaler som erbjuder medlemsstaterna snabba och säkra metoder för lagring, sökning, visualisering, analys och sammankoppling av viktig information,

- att stå värd för ett operativt centrum verksamt dygnet runt alla dagar i veckan, för utbyte av uppgifter mellan Europol, EU:s medlemsstater och tredje parter om brottslig verksamhet,
- Europeiska it-brottscentrumet (EC3),
- den gemensamma arbetsgruppen mot it-brottslighet (J-CAT),
- Europeiskt centrum mot terrorism (ECTC),
- Europeiska centrumet för bekämpning av människosmuggling (EMSC),
- den samordnade koalitionen mot immaterialrättsbrott (IPC3),
- nätverk mot olaglig invandring,
- nätverk mot olaglig handel med fordon,
- nätverk mot penningtvätt, och
- nätverk mot valutaförfalskning.

4. Europol har också ett brett spektrum av brottsspecifika analysprojekt (AP).

- 4a. AP Copy stöder förebyggande och bekämpning av brott som inbegriper intrång i immateriella rättigheter. Detta omfattar organiserade kriminella nätverk som ägnar sig åt tillverkning och handel med förfälskade produkter, ett brott som ofta är förknippat med stora fotbollsturneringar.
- 4b. AP Cyborg stöder utredningar av it-brottslighet som påverkar kritisk dator- och nätinфраstruktur i EU. Dess särskilda fokus ligger på it-brott som begås av organiserade grupper och som genererar stora kriminella vinster. Detta omfattar ett brett spektrum av högteknologiska brott såsom sabotageprogram (skapande och distribution av koder), utpressningsprogram, hackning, nätfiske, intrång, identitetsstöld och internetrelaterade bedrägerier.

- 4c. AP Hydra ska stödja förebyggande och bekämpning av terrorismrelaterade brott mot liv och lem, personlig frihet eller egendom och därmed sammanhängande brott som begås av enskilda personer, grupper, nätverk eller organisationer.
- 4d. AP Migrant Smuggling stöder riktade insatser mot och nedmontering av organiserade kriminella nätverk som är inblandade i smuggling av migranter, med fokus på geografiska knutpunkter och hotspots för brottslighet.
- 4e. AP Soya stöder kampen mot penningförfalskning. Förfalskning av euron är huvudprioriteringen i analysprojektet, men det hjälper också brottsbekämpande organ att rikta in sig på förfalskning av andra valutor som US-dollar och pund sterling. Detta inbegriper stöd till nedmontering av distributionsnät och identifiering av olagliga valutatryckerier.
- 4f. AP Sports Corruption stöder pågående utredningar av korruption inom idrotten, inbegripet bedrägeri och svindleri, och därmed sammanhängande brottslig verksamhet.
5. När det gäller större evenemang, inbegripet internationella fotbollsturneringar, kan Europol (på begäran) tillhandahålla en rad stödtjänster för att ge underlag åt och stödja värdlandets bevakningsinsatser när det gäller att förebygga och motverka turneringsrelaterade organiserade brotts- och terroristhot, bland annat
- utplacering av experter och mobila kontor för att stödja värdlandets brottsbekämpande organ,
 - samarbete med värdlandet, internationella partner och byråer vid utarbetandet av operativa planer för samordning av gränsöverskridande insatser,
 - fastställande av brotts- eller terroristhot, omfattningen av gränsöverskridande insatser och de åtgärder som krävs för att störa brottsligheten och identifiera och agera mot förövarna, och
 - tillhandahållande av standardarrangemang för samordning av gränsöverskridande insatser vid Europol's huvudkontor, vilket inbegriper utplacering av företrädare för deltagande länder och partnerorgan.

6. Världsländerna kommer att behöva ha på plats detaljerade avtal med Europol och underteckna förklaringar om utrymme för skönsmässig bedömning och sekretess.

Källa: Europols webbplats: <https://www.europol.europa.eu/about-europol>.

Tidpunkt för begäranden av Europol-stödtjänster

Större internationella idrottsturneringar (Europols ärendenummer 2570–50r1)	
Stödtjänst	Officiell begäran till Europol
Inledande allmän hotbilda-bedömning av organiserad brottslighet i samband med turneringen (GTA)	12 månader före turneringen
Inledande allmän hotbilda-bedömning avseende terrorism i samband med turneringen (GTТА)	12 månader före turneringen
Uppdateringar av GTA och GTТА	6 månader före turneringen
Hotbilda-bedömning(ar) för specifika brottsområden	6 månader före turneringen
Operativt analysstöd inom ramen för Europols befintliga analysregister	6 månader före turneringen
Utbildningskurs i strategisk analys	8 månader före turneringen
Utbildningskurs i operativ analys	8 månader före turneringen
Specialiserade utbildningskurser (specifika brottsområden)	6 månader före turneringen
Utplacering av Europols sambandsman eller sambandsmän i värdlandet	12 månader före turneringen

[Notera att denna version fanns i en tidigare utgåva av EU-handboken och kan vara föråldrad eller behöva uppdateras]

INTERPOLS ROLL OCH STÖDTJÄNSTER

1. Interpol (Internationella kriminalpolisorganisationen) är världens största internationella polisorganisation med 192 medlemsländer. Den inrättades för att hjälpa polisstyrkorna runt om i världen att samarbeta för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet genom att förse dem med gemensamma databaser och specialistkunskaper.
2. Varje medlemsland har en nationell centralbyrå för Interpol som kopplar samman sina nationella brottsbekämpande myndigheter med motparter i andra länder och med Interpols generalsekretariat (huvudkontor) genom ett säkert kommunikationsnät som gör det möjligt för brottsbekämpande organ i medlemsländerna att på ett säkert sätt erhålla och förmedla uppgifter om brottslighet och brottslingar.
3. Interpols huvuduppgift är att göra det möjligt för polisen i medlemsländerna att förebygga och bekämpa internationell brottslighet inom följande tre nyckelområden:
 - i) **Terrorismbekämpning**, inbegripet CBRNE-hot (kemiska, biologiska, radiologiska, nukleära och explosiva ämnen). Interpol kan bistå brottsbekämpande organ i medlemsländerna genom att utbyta underrättelser om transnationella terroristnätverk som samlats in från medlemsstater runt om i världen och bistå med att utveckla hotanalyser i samband med högprofilerade turneringar och underlätta identifiering och gripande av misstänkta.
 - ii) **Organiserad brottslighet**. Interpol kan stärka medlemsländernas brottsbekämpande myndigheters kapacitet för att effektivt bekämpa grov gränsöverskridande brottslighet genom *a)* riktade initiativ för polisutbildning och *b)* rådgivning, vägledning och stöd på begäran för att bygga upp särskilda brottsbekämpningskomponenter tillsammans med nationella polisstyrkor. Det senare omfattar utbyte av kunskaper, färdigheter och bästa praxis när det gäller polisarbete via Interpols kanaler och fastställande av globala standarder för bekämpning av specifika former av brott.

- iii) **Cyberbrottslighet.** Interpol kan bistå de brottsbekämpande myndigheterna i medlemsstaterna genom att samordna globala insatser mot gränsöverskridande cyberhot och it-angrepp genom att samla in och utbyta aktuell information om hot, trender och risker för att hjälpa värdländerna att utveckla förebyggande- och störningsstrategier när det gäller befintliga och eventuella framväxande cyberhot, samt samordnade insatser från flera olika organ i detta avseende.

4. För att uppnå dessa mål tillhandahåller Interpol en rad tjänster.

- i) **Säkra globala poliskommunikationstjänster.** Detta inbegriper spridning av kritiska brottsrelaterade uppgifter genom ett system med internationella meddelanden på alla organisationens fyra officiella språk: arabiska, engelska, franska och spanska. Till exempel **blå Interpol-meddelanden** för att samla in ytterligare information om en persons identitet eller aktiviteter i samband med ett brott och **gröna Interpol-meddelanden** för att tillhandahålla varningar och kriminalunderrättelser om personer som har begått brott och sannolikt kommer att upprepa dessa brott i andra länder.
- ii) **Operativa datatjänster och databaser för polisen.** Interpol tillhandahåller en databas som polisen kan få tillgång till globalt. Denna databas gör det möjligt för polisen i hela världen att få tillgång till information som är avsedd att bidra till att förebygga och utreda brott. Databasen innehåller också brottsuppgifter som brottsprofiler, belastningsregister, stöldregister, stulna pass, fordon, konstverk och förfalskningar, osv.
- iii) **Operativa polisstödtjänster.** Interpol stöder tjänstemän inom brottsbekämpningen på området med krisstöd och operativ verksamhet, särskilt inom de prioriterade brottsområdena rymningar, allmän säkerhet och terrorism, narkotika och organiserad brottslighet, människohandel samt ekonomisk och högteknologisk brottslighet. Ett lednings- och samordningscentrum är i drift dygnet runt, sju dagar i veckan.
- iv) **Polisutbildning och polisutveckling.** Interpols globala lärandecentrum är ett system för inlärningshantering som består av en katalog över experter, e-lärandepaket och en förvaringsplats för forskningsrapporter och bästa praxis. Tillsammans med regelbundna utbildningsprogram syftar organisationen i slutändan till att stärka medlemsstaternas kapacitet att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och terrorism.

5. Interpol tillhandahåller också utredningsstöd, sakkunskap och utbildning för brottsbekämpande myndigheter i hela världen när det gäller dessa tre viktiga områden av gränsöverskridande brottslighet. Dess breda mandat omfattar praktiskt taget alla typer av brott, inklusive immaterialrättsintrång.
6. På begäran av en medlemsstat kan Interpol också placera ut incidenthanteringsenheter och/eller stödenheter för större turneringar, som var och en består av experter på de relevanta områdena. Utplaceringen av dessa enheter sköts av Interpols lednings- och samordningscentrum vid deras huvudkontor.
7. **Interpols stödenhet för större evenemang (IMEST)** bistår nationella polismyndigheter som arbetar med värdskapet för större internationella evenemang genom integrering i turneringens säkerhetsinfrastruktur, i syfte att samarbeta med värdlandets ledande polismyndighet för att förbereda, samordna och genomföra säkerhetsarrangemang i syfte att förebygga och hantera eventuella terroristhot och/eller grova brott.
8. IMEST kan ge omedelbar tillgång till avgörande uppgifter för att bistå de deltagande ländernas nationella och utländska kontaktpersoner att på bästa sätt använda Interpols databaser. Den underlättar utbyte i realtid av meddelanden och viktiga polisdata mellan länder. Dessa data omfattar fingeravtryck, foton, uppgifter om efterlysta personer och data om stulna och försvunna resehandlingar och stulna motorfordon.

Källa: <https://www.interpol.int/>

FRONTEX: ROLL OCH STÖDTJÄNSTER

1. Frontex (Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån) inrättades i sin nuvarande form 2016 med ett mandat att främja, samordna och utveckla den europeiska gränsförvaltningen i linje med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och konceptet EU-integrerad gränsförvaltning.
2. På begäran av en medlemsstat tillhandahåller Frontex även tekniskt och operativt stöd genom gemensamma insatser och snabba gränsinsatser.
3. Regelbunden gränskontroll är medlemsstaternas exklusiva ansvar, men Frontex stödroll är inriktad på samordning av utplaceringen av ytterligare experter och teknisk utrustning i de gränsområden som befinner sig under betydande tryck.
4. Sådant tryck kan inbegripa stöd till medlemsstater som står värd för stora turneringar, såsom internationella fotbollsturneringar. Fokus för sådana insatser kan vara att förebygga smuggling, människohandel, terrorism och gränsöverskridande brottslighet.
5. Tillsammans med värdmyndigheterna utarbetar Frontex en operativ plan som innehåller en bedömning av antalet tjänstemän med särskild sakkunskap och mängden och typen av teknisk utrustning som krävs samt insatsreglerna för personal som utstationeras i gränsinsatsen.
6. Frontex sänder sedan en begäran till alla medlemsstater och Schengenassocierade länder om nödvändiga tjänstemän och anger tydligt vilken sakkunskap och kompetens som krävs (t.ex. dokumentexperter, in- och utresekontroller, övervakningsexperter, hundförare) samt specifik utrustning som behövs för insatsen (t.ex. helikoptrar, flygplan, patrullbilar, värmekameror, hjärtslagdetektorer). Varje medlemsstat bestämmer sedan hur mycket den kan bidra med till den gemensamma insatsen.

7. Under den operativa fasen utplaceras gränsbevakningstjänstemän och teknisk utrustning i utsedda gränsområden för att utföra sina uppgifter i enlighet med den operativa planen. De utplacerade tjänstemännen (så kallade gästande tjänstemän) arbetar under ledning och kontroll av myndigheterna i det land som står värd för insatsen.
8. Under utplaceringen får gästande tjänstemän utföra alla uppgifter och utöva alla befogenheter för in- och utresekontroller eller gränsövervakning i enlighet med kodexen om Schengengränserna. Dessa uppgifter omfattar in- och utresekontroller, gränsövervakning, stämpling, förhör med papperslösa personer och sökning i databaser.
9. Gästande tjänstemän bär sina nationella uniformer och en blå armbindel med EU:s och Frontex insignier. I syfte att kunna identifiera sig hos nationella myndigheter och medborgare har gästande tjänstemän en ackrediteringshandling som tillhandahålls av Frontex och som de måste uppvisa på begäran.
10. Underrättelser och annan relevant information som samlas in under insatserna delas med de berörda nationella myndigheterna och Europol.

Källa: <https://frontex.europa.eu/>

Del två – Högnivåpolitiska och strukturella behov

Avsnitt 2.1 Arrangemang för planering av turneringar som omfattar flera olika organ

2.1.1 Innan, eller när, de organiserande internationella sammanslutningarna (Uefa eller Fifa) väljs ut för att stå som värd (eller som medvärd) för en större europeisk eller global fotbollsturnering måste värdmyndigheterna utveckla ett koncept för säkerhet, trygghet och service som omfattar de många överlappande arrangemangen för att genomföra en säker, trygg och framgångsrik turnering.

2.1.2 För detta krävs

- en statligt ledd organisationskommitté som omfattar flera olika organ, som omfattar alla viktiga organ som deltar i turneringen, för att övervaka och samordna arrangemang för planering, förberedelser och genomförande av turneringen i enlighet med nationella konstitutionella bestämmelser, och
- lokala/regionala värdstadssamordningsgrupper som omfattar flera olika organ.

2.1.3 Det övergripande målet med statligt ledda nationella förberedelser är att utveckla en turneringsspecifik integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service som omfattar flera olika organ.

2.1.4 Detta är avgörande med tanke på att varje del av trygghets- och säkerhetsarrangemangen för turneringen är överlappande. Till exempel visar erfarenheten att en säkerhetsåtgärd kan ha en direkt inverkan på tryggheten och vice versa. På samma sätt kan de serviceåtgärder som supportrar tar del av på en värdarena, eller i transportnätet, ha en direkt inverkan på dynamiken i hanteringen av folkmassor på offentliga platser.

2.1.5 Värdpolisen kommer att ha en nyckelroll i alla skeden av denna process och det är avgörande att de företräds på hög nivå av personer som kan påverka viktiga politiska och strategiska beslut när det gäller arrangemang både på nationell nivå och på värdstadsnivå.

2.1.6 Det är också avgörande att värdlandets polisiära beslutsfattare och strategiansvariga fastställer och definierar en bevakningsstrategi för turneringen som är utformad för att säkerställa harmoniserade och integrerade polisarrangemang i varje värdstad, men anpassad för att återspegla värdstadens behov och omständigheter (*se del tre i denna handbok*).

Avsnitt 2.2 Nationella arrangemang för polisplanering

2.2.1 Det är därför viktigt att värdpolisen kompletterar turneringsarrangemangen för samordning som omfattar flera olika organ genom att (i den första fasen av turneringsplaneringen) inrätta en polisplaneringsgrupp för turneringar (som traditionellt leds av inrikesministeriet).

2.2.2 Gruppen bör bestå av nationella polisspecialister på gränskontroll, bekämpning av terrorism, olika allvarliga och organiserade brottshot, hantering av folkmassor, inbegripet chefen för det nationella informationsstället för fotboll och företrädare för värdstadens polismyndigheter.

2.2.3 Vid fastställandet av strategin för bevakning av turneringar, och tillhörande hot, kommer planeringsgruppen att vara medveten om att högprofilerade internationella turneringar inte bara innebär betydande och resursintensiva utmaningar när det gäller hantering av folkmassor, utan också lockar till sig ett illvilligt intresse från nationell och internationell organiserad brottslighet och/eller nationella och internationella terroristgrupper eller politiska extremistgrupper.

2.2.4 Polisplaneringsgruppens ansvarsområde bör därför omfatta följande, nämligen

- i) identifiering, fastställande och definition av en rad viktiga och sammanlänkade turneringsspecifika polisiära/brottsbekämpande planer och operativa krav,
- ii) säkerställande av att strategin för bevakning av turneringar är heltäckande och mångfacetterad och omfattar alla delar av värdlandets polisiära/brottsbekämpande insatser och är utformad för att hantera och minimera effekterna av en rad projicerade och möjliga störningar av turneringen,
- iii) översyn av befintliga nationella strategiska, strukturella och operativa bevakningsarrangemang för att fastställa i vilken utsträckning de behöver kompletteras eller anpassas för att ta hänsyn till de särskilda utmaningar som är förknippade med att stå värd för en stor internationell fotbollsturnering som sträcker sig över flera veckor, och, mot bakgrund av denna översyn,
- iv) utformning och definition av en turneringsspecifik värdpolisinfrastruktur.

2.2.5 Erfarenheten visar också att det internationella polissamarbetet måste integreras i ett tidigt skede av planeringsprocessen. I detta syfte rekommenderas det att värdlandets polisiära beslutsfattare och strategiansvariga samarbetar med viktiga internationella partner, såsom

- erfarna tjänstemän från samarbetscentrumet och andra experter på hantering av folkmassor vid bevakningen av internationella fotbollsturneringar, och
- företrädare för Europol, Interpol och (i tillämpliga fall) Frontex när det gäller det stöd och de tjänster som finns tillgängliga för identifiering och utarbetande av strategier för att förebygga och motverka turneringsrelaterade terroristhot och brottshot (*se* avsnitten 1.3 och 1.4a i denna handbok).

2.2.6 Precis som för alla förfaranden för planering av turneringar kommer en handlingsplan med syften och mål, tidsplaner och måldatum, att underlätta värdlandets polisplanering, inbegripet nationellt och internationellt polissamarbete och samordningsförberedelser.

2.2.7 I del tre av denna handbok behandlas polisens operativa planering av turneringen i värdstäder och integreringen av dessa insatser i lokala (eller regionala) arrangemang för säkerhet och skydd som omfattar flera organ.

Avsnitt 2.3 Nationell och internationell infrastruktur för polisbevakning av turneringar

2.3.1 Ett övergripande mål för värdlandets polisplaneringsgrupp kommer att vara att utveckla en noggrant planerad infrastruktur för bevakning av turneringar, som inleds med en översyn av befintliga polisstrukturer så snart som möjligt efter det att det har valts ut för att stå värd för turneringen av det berörda internationella organet.

2.3.2 Denna process kommer att kräva att man beaktar en rad inbördes relaterade politiska krav och strukturella frågor och behovet av att integrera samarbetscentrumet och andra arrangemang för internationellt polissamarbete i infrastrukturen för bevakning av turneringar.

2.3.3 Resultatet kommer vanligtvis att vara beroende av en bedömning av värdlandets befintliga infrastruktur för polissamordning och informationsutbyte, särskilt när det gäller följande två nyckelfrågor:

- Kan den befintliga infrastrukturen tillgodose de krav och utmaningar som är förknippade med att stå värd för en stor internationell turnering under en längre period (vanligen en månad)?

- Skulle det finnas fördelar med att inrätta en tillfällig infrastruktur för polissamordning som är specifik för turneringen för att säkerställa ett snabbt utbyte av information och hotanalyser?

2.3.4 När de inbördes relaterade infrastrukturella problemen har fastställts måste de lösas, nämligen lokaliseringen av och strukturen för

- samarbetscentrumet och turneringskommandot samt operativa centrum
- andra delar av strategin för bevakning av turneringar som inbegriper internationella polispartners rådgivande och stödjande roller (som ofta beskrivs som ”specialiserade celler eller centrum inom polisen”), och
- arrangemang för samordning och tillsyn av bevakningen under turneringen (beskrivs ofta som ett ”fusionscentrum”).

Avsnitt 2.4 Struktur och placering av specialiserade operativa celler/centrum inom polisen

2.4.1 Det finns ett självklart behov av att var och en av dessa specialiserade polisiära operativa celler/centrum upprätthåller sina etablerade nationella och internationella kanaler för utbyte av information och underrättelser och analysarrangemang, och att en distinkt och separat operativ profil upprätthålls.

2.4.2 En central fråga för värdmyndigheterna kommer dock att gälla omfattningen av och fördelarna med att samlokalisera ett lednings-, samordnings- och analysteam för var och en av de specialiserade operativa polisiära cellerna/centrumen i turneringens samarbetscentrum, särskilt när det gäller huruvida ett sådant tillvägagångssätt skulle

- underlätta ledning och utplacering av specialiserad utredande och operativ polisiär personal,
- säkerställa ett snabbt utbyte av information om ny utveckling och hotanalyser,
- tillhandahålla en samordnad och harmoniserad infrastruktur för bevakning av turneringar, och
- öka medvetenheten om behovet av en samordnad/heltäckande strategi.

2.4.3 Såsom anges ovan skulle fokus för en sådan samlokalisering vara att sätta in en kärngrupp av nationella och internationella experter och analytiker för att tillhandahålla en lednings- och samordningsroll som är utformad för att

- i) ha kontakter med respektive högkvarter i Europol och Interpol när det gäller all relaterad information som samlats in från hela Europa och världen och från mobila operativa enheter som är utplacerade i värdlandet vid gränsövergångar, i värdstäder och på annat håll, beroende på vad som är lämpligt,
- ii) tillhandahålla en central punkt för bedömning och analys av informationen och utarbetande av hotanalyser,
- iii) samråda med samarbetscentrumets ledningsgrupp och andra specialiserade polisceller om eventuella överlappningar av intresse, de berörda hotens karaktär och den vidare inverkan av föreslagna förebyggande, motverkande eller riskreducerande åtgärder, och
- iv) säkerställa ett integrerat och harmoniserat tillvägagångssätt för alla delar av bevakningsstrategin för turneringar.

2.4.4 Om värdmyndigheterna fastställer att samlokalisering är olämplig eller logistiskt ogenomförbar kommer det att vara nödvändigt att placera ut sambandsmän i turneringens samarbetscentrum från de specialiserade polisiära cellerna/centrumen och deras internationella partner för att delvis uppnå ovannämnda mål.

2.4.5 Tillägg 2.A innehåller en illustrativ modell för strukturen hos och informationsflödena vid en turnerings samarbetscentrum.

2.4.6 I tillägg 2.B tillhandahålls en illustrativ modell för strukturen för turneringspolisens utbyte av information och analysstrukturen om samarbetscentrumet och de specialiserade polisiära cellerna/centrumen för turneringen (med en internationell dimension) är samlokaliserade.

2.4.7 Tillägg 2.C gör detsamma om samlokaliseringsalternativet inte tillämpas.

Avsnitt 2.5 Struktur och plats för samordningsarrangemang vid polisbevakning av turneringar

2.5.1 En relaterad fråga som ska lösas är fokuserad på arrangemangen för att säkerställa effektiv tillsyn och samordning av de olika delarna av bevakningsstrategin för turneringar, inbegripet sådana med en internationell polisdimension, i syfte att åstadkomma ett integrerat tillvägagångssätt för bevakning.

2.5.2 För värdplanerare måste det inledande beslutet vara huruvida en befintlig statlig eller polisiär värdorganisation eller värdpolisgrupp kan utses som ansvarig för att handha uppdraget för bevakningssamordning av turneringen ("fusion") eller, alternativt, om det är önskvärt att inrätta en särskild turneringsspecifik grupp för att ta på sig denna avgörande roll.

2.5.3 Om turneringsspecifika arrangemang för polissamordning anses lämpliga måste man överväga var samordningsgrupperna ska sammanträda. Ett alternativ skulle vara att mötena hålls i samarbetscentrumet. Detta tillvägagångssätt skulle vara särskilt fördelaktigt om det beslutas att nyckelpersoner för ledning och analys av de fyra huvudkomponenterna i de nationella bevakningsarrangemangen med en internationell dimension ska samlokaliseras, om än som separata och distinkta enheter.

2.5.4 Oavsett plats och nomenklatur bör samordningen av bevakningen av turneringen ledas av det statliga organ (traditionellt inrikesministeriet) som ansvarar för värdlandets bevakningsarrangemang.

2.5.5 Medlemskap i gruppen skulle normalt bestå av högt uppsatta företrädare för de ledande nationella brottsbekämpande organen, samarbetscentrumets ledningsgrupp och ovannämnda tre specialiserade polisiära celler/centrum (gränspolis, terroristbekämpande polis, kriminalpolis), tillsammans med värdlandets polismyndigheter i transit- och värdstäder.

2.5.6 Detta centrala medlemskap kan utökas med företrädare för Europol, Interpol och (i tillämpliga fall) Frontex och, om och när så anses lämpligt, företrädare för turneringens organisationskommitté och/eller den relevanta internationella idrottsmyndigheten (vanligtvis Uefa eller Fifa).

2.5.7 Som betonats ovan skulle målet vara att säkerställa att information och hotanalyser om befintliga eller framväxande risker utbyts så snart som möjligt för att fastställa lämpliga och samordnade insatser från värdlandets polis.

Avsnitt 2.6 Grupp för samordning av krisplanering och krisinsatser vid turneringar

2.6.1 Utöver den polisspecifika infrastrukturen för turneringen kommer det att bli nödvändigt för den myndighetsledda samordningsgrupp som omfattar flera olika organ att inrätta en högnivågrupp för krisplanering och krisinsatser i samband med turneringen under ledning av inrikesministeriet, eller den utsedda nationella myndighetsavdelningen eller det utsedda nationella myndighetsorganet med ansvar för planering, insatser och återhämtning vid nödsituationer.

2.6.2 Målet bör vara att bygga vidare på befintliga nationella och lokala/regionala arrangemang för krisplanering för att fastställa och avgränsa förbättrade förberedelser för att hantera nödsituationer och andra störningar under turneringen, med beaktande av konsekvenserna för lokalsamhällena och tillhörande bevakningsarrangemang.

2.6.3 Vårdlandets polis och samarbetscentrumets ledningsgrupp kommer att ha en nyckelroll i alla nödsituationer eller andra större störningar under turneringen, och bör företrädas i enlighet med detta.

2.6.4 Polisen skulle vara en ledande myndighet när det gäller till exempel en terroristattack, men det är troligt att andra potentiellt allvarliga störningar kommer att sträcka sig utanför polisens ansvarsområde och sakkunskap.

2.6.5 Utöver värdlandets polis och samarbetscentrumets företrädare kommer det därför att bli nödvändigt att det i krisplaneringsgruppen ingår statliga och andra utsedda specialister på icke säkerhetsrelaterade scenarier, såsom väderförhållanden, avbrott i kritisk nationell infrastruktur, strejker, större störningar i nationella och internationella transporter, politiska eller folkliga protester och nya pandemier eller andra hälsorisker osv.

2.6.6 Även här bör regionala och/eller lokala (värdstads-)krisplanerare företrädas tillsammans med, när så är lämpligt, företrädare för turneringens organisationskommitté och den internationella idrottsmyndigheten (vanligtvis Uefa eller Fifa).

2.6.7 Före turneringen bör gruppen också ha till uppgift att anordna möten med flera olika organ på nationell nivå och i värdstaden vad gäller en rad scenarier för krisplanering, med beaktande av den stödjande roll som besökande polisdelegationer spelar i nödsituationer.

Avsnitt 2.7 Översyn av den rättsliga och administrativa ramen.

2.7.1 Förutom att fastställa och definiera turneringens bevakningsinfrastruktur kommer den myndighetsledda samordningsgruppen för flera organ också att behöva se över den befintliga nationella rättsliga och administrativa ramen för att fastställa om det krävs ytterligare bestämmelser (eventuellt på tillfällig basis) för att uppfylla värdlandets säkerhet, trygghet och andra garantier och åtaganden som erbjuds vid anbud om att stå värd för turneringen.

2.7.2 Denna process bör också omfatta en översyn av huruvida det krävs ytterligare bestämmelser för att ta hänsyn till turneringsspecifika bevakningsåtgärder, särskilt när det gäller att hantera brottslighet eller annan förbjuden verksamhet, och underlätta mottagande av besökande polisdelegationer och deras roll, samt andra delar av det internationella polissamarbetet.

2.7.3 I samband med denna översyn kommer det att vara nödvändigt att fastställa om ytterligare och förbättrade arrangemang för inresekontroll vid gränserna krävs under hela turneringen i syfte att utveckla en strategi för att neka inresa för besökande personer som är kända för att utgöra säkerhets- och trygghetsrisker i samband med turneringar eller andra risker.

2.7.4 I tillämpliga fall kan denna process omfatta överväganden om ett partiellt upphävande av Schengenavtalets bestämmelser om fri rörlighet och förhandlingar med angränsande stater om det finns landgränser.

2.7.5 Syftet med den rättsliga översynen kommer att vara att minimera illvilliga störningar i tillhandahållandet av turneringen, säkerställa att värdlandets polis och andra brottsbekämpande organ har befogenhet att förebygga och effektivt reagera på turneringsrelaterade utmaningar, och säkerställa att besökande polisdelegationer kan tillhandahålla det stöd som värdmyndigheterna begär.

Avsnitt 2.8 Budgetar för internationellt polissamarbete

2.8.1 En lika viktig uppgift för den myndighetsledda gruppen kommer att vara att i ett tidigt skede anslå en budget för alla aspekter av turneringsspecifikt internationellt polissamarbete, inbegripet kostnaderna för utplacering av besökande polisdelegationer, operativa arrangemang vid turneringens samlingscentrum samt andra specialiserade internationella polisorgan.

Avsnitt 2.9 Integrering av internationellt polissamarbete i värdlandets förberedelser

2.9.1 I de föregående avsnitten betonas vikten av att i ett tidigt skede överväga och lösa frågor som rör den nationella polisstrukturen och nationella samordningsarrangemang samt behovet av att integrera den stödjande roll som internationella polispartner spelar.

2.9.2 Det är viktigt att notera att det internationella polissamarbetet också bör integreras i värdstadens och/eller regionala polisstrategier. Denna process kan förbättras ytterligare genom att

- i) ansvariga för polisstrategin för turneringen tillhandahåller ett program med seminarier/konferenser före turneringen till en gemensam målgrupp bestående av polisbefäl i värdstaden och företrädare för besökande polisdelegationer (och andra i förekommande fall) för att dela med sig av viktiga inslag i bevakningsstrategin för turneringen och internationella arrangemang för polissamarbete och polissamordning,
- ii) besök till värdstäder anordnas för de besökande polisdelegationers chefer före turneringen: detta kommer att vara till ömsesidig nytta och bidra till att vägleda och underlätta den lokala polisens förberedelser av logistiska arrangemang och preliminära och dynamiska bedömningar av riskerna för tryggheten och säkerheten, som kan utvecklas och som är anpassade till förhållanden i värdstaden, och
- iii) arrangemang för internationellt polissamarbete integreras i kommunikations- och mediehanteringsstrategier för turneringen på nationell nivå och i värdstaden, vilka omfattar flera olika organ och ska inledas i god tid före turneringen.

2.9.3 Turneringens kommunikationsstrategi bör också innehålla tydliga och konsekventa budskap om toleransnivåer för, och reaktioner på, alla former av brottsligt eller annat förbjudet beteende av besökande supportrar. Dessa budskap kan regelbundet upprepas och lyftas fram i de deltagande ländernas kommunikationsstrategi för turneringen för att bidra till att säkerställa att det inte råder några tvivel hos någon av de besökande supportrarna om konsekvenserna av att ägna sig åt våldsamt eller annat förbjudet olämpligt beteende.

2.9.4 Ytterligare information om kommunikation och mediehantering finns i avsnitten 3.18–3.20 och 4.14 i denna handbok.

Avsnitt 2.10 Gemensamma turneringar eller turneringar med flera värdskap

2.10.1 Om turneringar anordnas gemensamt med ett eller flera andra länder rekommenderas mot bakgrund av erfarenhet och etablerad god praxis att varje land som står som medvärd fastställer sina egna arrangemang för internationellt polissamarbete och internationell polissamordning.

2.10.2 Denna etablerade goda praxis bygger på en rad viktiga förutsättningar, bland annat följande:

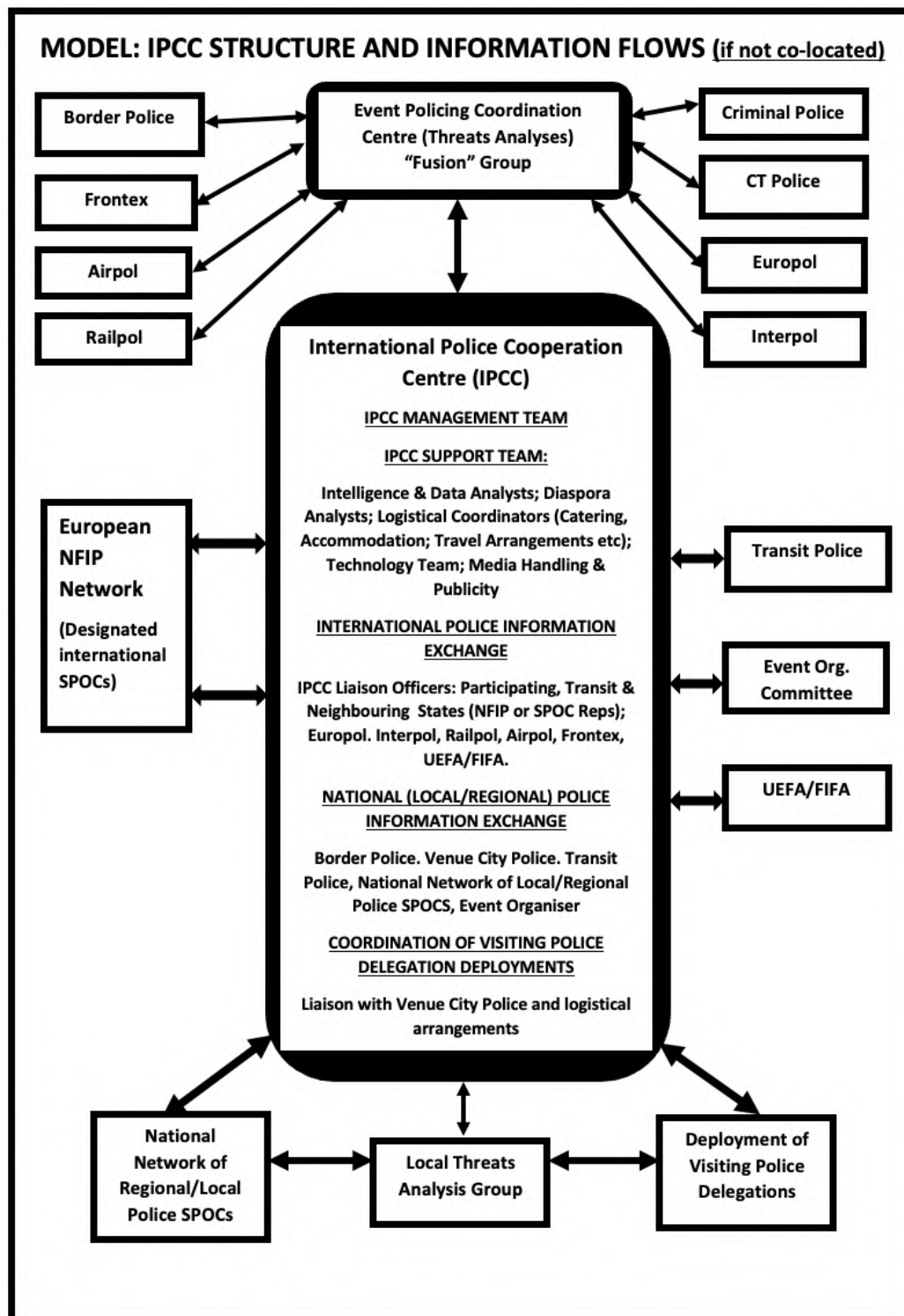
- i) Respekt för varje värdlands suveränitet och dess skyldighet att tillhandahålla en trygg och säker miljö för de delar av turneringen som hålls i landet.
- ii) Stora variationer i de rättsliga ramarna och polisstrukturerna samt en rad andra nationella variabler som sannolikt finns bland de länder som är medvärdar för turneringen.
- iii) Samordning och integrering av polisiära krav för turneringen på nationell nivå och värdstadsnivå.
- iv) Den nationella karaktären av underrättelsestyrda hotanalyser och den därmed förbundna hanteringen av nationell och lokal/regional krisplanering och operativa arrangemang osv.

2.10.3 Den goda praxisen återspeglar också fördelarna med att varje värdland ger sitt samarbetscentrum i uppdrag att fullgöra den integrerade roll med tre funktioner som lyfts fram i delarna ett och fyra i denna handbok.

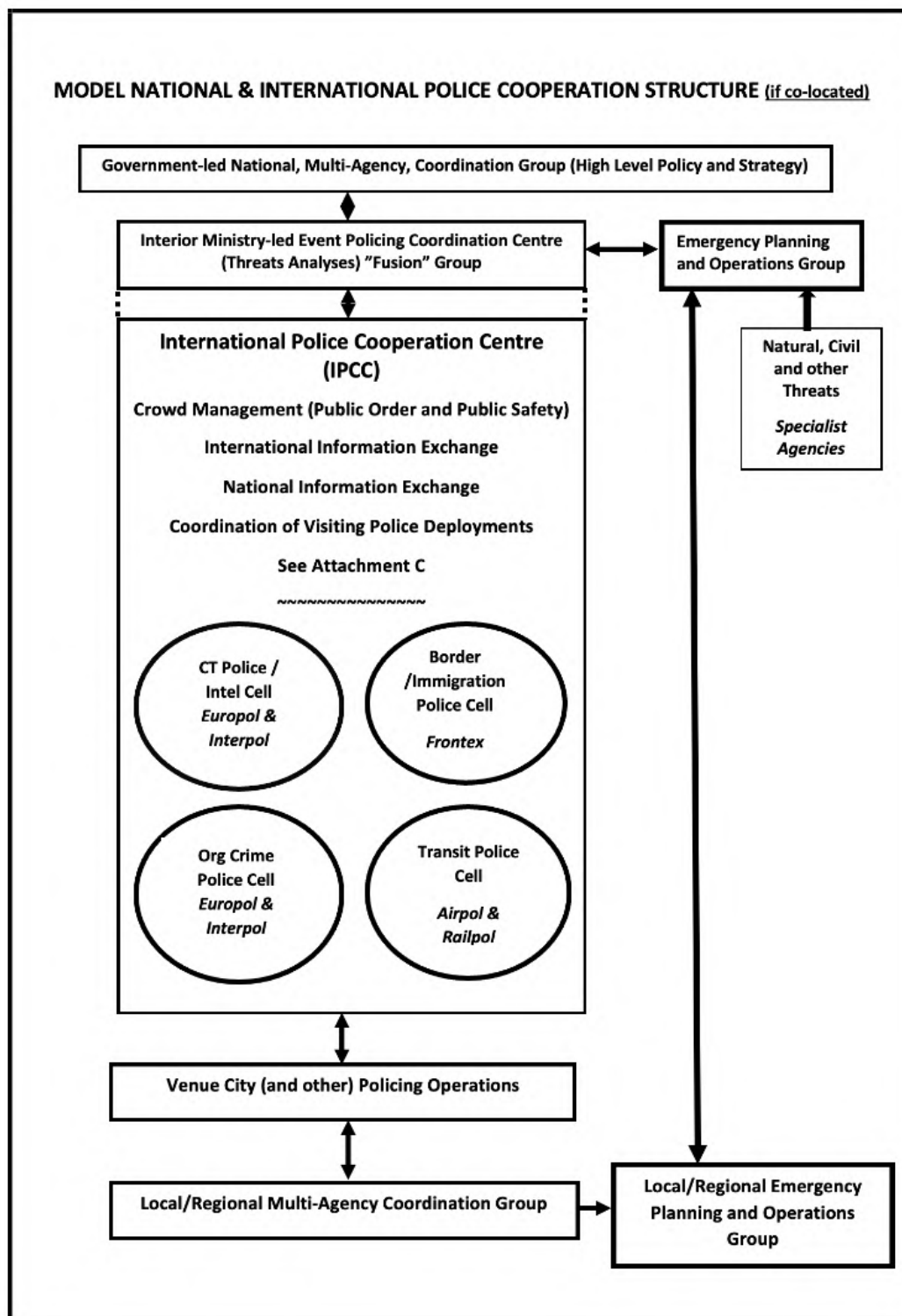
2.10.4 Bortsett från det unika upplägget för fotbolls-EM 2020 med flera värdländer, där det var nödvändigt att centralisera arrangemangen för internationellt polisiärt informationsutbyte (men inte samarbetscentrumens övriga funktioner), har gemensamma värdar traditionellt valt att införa parallella strategier och strukturer för polisarbete och informationsutbyte för turneringen, med tanke på behovet av en skräddarsydd respons i varje värdland på potentiella hot mot turneringen. Detta tillvägagångssätt har fungerat väl och är fortfarande det rekommenderade alternativet.

2.10.5 Det kommer därför att finnas ett uppenbart behov av att de länder som är medvärdar för en turnering enas om ett protokoll som fastställer arrangemang för kommunikation och informationsutbyte mellan deras respektive kontaktpunkter.

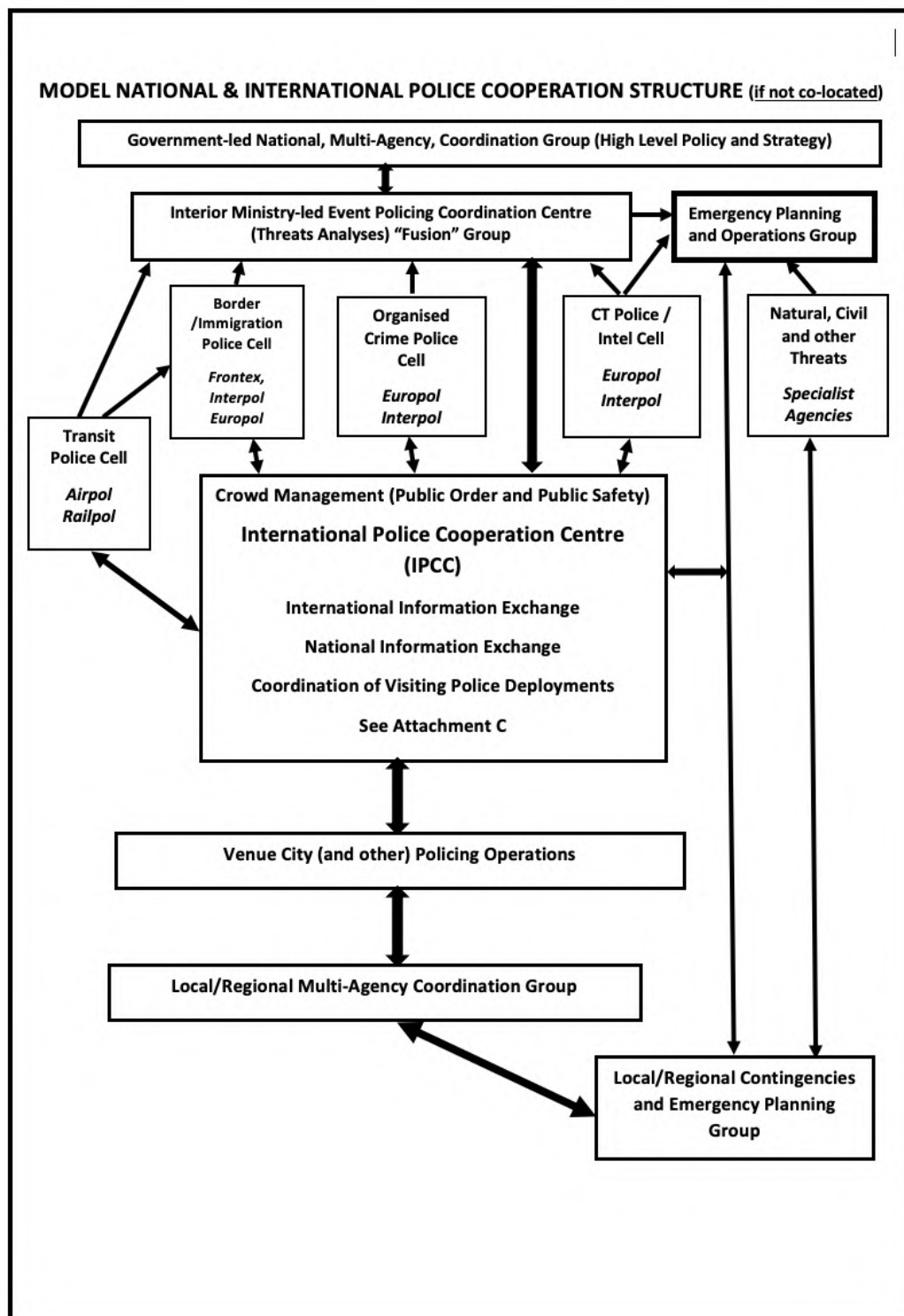
ILLUSTRATIV MODELL: SAMARBETSCENTRUMETS STRUKTUR OCH INFORMATIONSFLODEN

**ILLUSTRATIV MODELL FÖR NATIONELL OCH INTERNATIONELL
POLISSAMORDNINGSSTRUKTUR (om den är samlokaliserad)**

**ILLUSTRATIV MODELL FÖR NATIONELL OCH INTERNATIONELL
POLISSAMORDNINGSSTRUKTUR (om den inte är samlokaliserad)**

Del tre – Polisens operativa planering av turneringen i värdstäder

Avsnitt 3.1 Världstadspolisens planering och förberedelser

3.1.1 Delarna ett och två i denna handbok har fokuserat på den viktiga roll som polisen och andra myndigheter på nationell nivå har när det gäller att tillhandahålla en politisk, strukturell och stödjande ram för genomförandet av en övergripande och samordnad bevakningsstrategi för turneringen som omfattar internationellt polissamarbete.

3.1.2 Denna del av handboken tar denna process ett steg längre genom att fokusera på de utmaningar i samband med operativ planering och operativa förberedelser som de utsedda politiska beslutsfattarna och strategiansvariga med ansvar för polisplanering och polisinsatser står inför i städer som står värd för turneringsmatcher.

3.1.3 Strukturer och ansvarsområden för bevakning varierar inom Europa, och det är erkänt att ansvaret för många eller vissa av de överväganden som anges nedan kan ligga hos polischefen i värdstaden eller hos en lokal eller regional myndighet, om de ges denna befogenhet i den nationella författningen eller den nationella rättsliga ramen.

3.1.4 För att göra framställningen och hänvisningarna enklare används dock i denna del av handboken termen *polismyndigheterna i värdstaden*. Detta kan tolkas som de särskilda omständigheter som gäller i varje värdstad i fråga om ansvaret för att fastställa polisstrategier och planera och genomföra polisinsatser i samband med turneringsmatcher.

Avsnitt 3.2 Vårdstadspolisens kontakter med nationella myndigheter

3.2.1 Som anges ovan utgör den politiska, strukturella och möjliggörande ramen för polisarbete i samband med turneringar grunden för de strategiska inslagen i polisens operativa planering och operativa förberedelser i värdstäderna.

3.2.2 Det är därför önskvärt att polismyndigheterna i värdstaden deltar i den nationella beslutsprocessen före och under turneringen.

3.2.3 Detta inbegriper utplacering av sambandsmän i samarbetscentrumet och i de operativaceller/centrum för bekämpning av terrorism och organiserad brottslighet som anges i avsnitten 1 och 2 ovan.

3.2.4 Detta är avgörande eftersom planering och genomförande av operativa insatser mot brottshot och/eller terroristhot till stor del ligger hos polismyndigheterna i värdstaden, även om de får stöd av nationella och internationella polisexperter och polisorgan.

3.2.5 För att förbereda sig inför denna utmaning och genomföra andra inslag i värdstadens polisstrategi bör polismyndigheterna i värdstaden inleda sin egen planering i god tid före turneringen och ha en omfattande och flexibel bevakningsstrategi för värdstaden (med förbehåll för smärre finjusteringar) på plats minst sex månader innan turneringen börjar.

Avsnitt 3.3 Vårdstadspolisens planering och operativa strukturarrangemang

3.3.1 För att uppnå detta mål bör polismyndigheterna i värdstaden fastställa och definiera sina egna strukturella arrangemang för turneringen, med beaktande av instruktioner och vägledning som utfärdats på nationell nivå.

3.3.2 Dessa arrangemang bör komplettera, och vara utformade för att vägleda, värdstadens polismyndigheters deltagande i den utsedda lokala eller regionala grupp eller kommitté, omfattande flera olika organ, som organiserar/samordnar turneringen.

3.3.3 Polisstrukturen i värdstaden bör omfatta inrättandet av en polisplaneringsgrupp för turneringen minst ett år före turneringen.

3.3.4 Denna grupp bör ledas av chefen för polismyndigheten i värdstaden eller en utsedd företrädare med ansvar för bevakningsstrategier och operativ planering för värdstaden under turneringen.

3.3.5 Dessutom bör gruppen bestå av företrädare för specialister på hantering av folkmassor (allmän ordning och allmän säkerhet), specialister på lokal nivå (om sådana finns tillgängliga och enligt lämpliga nationella samarbetskanaler), företrädare för det nationella informationsstället för fotboll, kriminalpolisen (för att täcka turneringsspecifika organiserade och spontana brottshot), polis inom terrorismbekämpning (för att täcka terroristhot och hot från politiska extremister), trafikpolisen, transportpolisen, den lokala sambandspolisen och andra discipliner inom polisverksamheten som kan spela en roll i processen för planering av turneringen eller som kan få sina operativa uppdrag anpassade/justerade under turneringsperioden.

3.3.6 När turneringen närmar sig, och inriktningen på värdstadens polisiära arrangemang övergår från en planeringsfas till en operativ fas, bör ett turneringsspecifikt polisinsatscentrum inrättas.

3.3.7 Utöver de polisenheter som deltar i planeringen och förberedelserna bör insatscentrumet inbegripa sambandsmän från de nationella specialiserade operativa cellerna inom polisen med ansvar för organiserad brottslighet och terrorismbekämpning i samband med turneringen.

3.3.8 Insatscentrumet bör också omfatta de besökande polisdelegationernas operativa samordnare (se del fem) under perioder då deras respektive landslag deltar i matcher som spelas i värdstaden.

3.3.9 Vårdstadens polisinsatscentrum bör ha personal som utsetts att ansvara för att analysera de olika informationskällor som tas emot från samarbetscentrumet, besökande polisdelegationer, gränspolisen, transportpolisen, trafikpolisen och de nationella operativa cellerna inom brottslighet och terrorismbekämpning. Personalen kommer också att behöva sköta mediehantering, logistik, it och andra infrastrukturarrangemang och -tjänster.

Avsnitt 3.4 Rollen för värdstadspolisens grupp för turneringsplanering

3.4.1 Den främsta rollen för värdstadspolisens grupp för turneringsplanering kommer att vara att utarbeta heltäckande polisiära arrangemang som omfattar ett brett spektrum av viktiga inslag, bland annat

- turneringsspecifika insatser för hantering av folkmassor på allmänna platser,
- roll på arenan och kontakter med turneringsarrangörer,
- terroristhot, andra störningar eller nödsituationer,
- åtgärder för att lugna lokalbefolkningen,
- trafik- och kollektivtrafikfrågor, och
- mediehantering.

3.4.2 För det mesta kommer värdstadspolisens planering att främst vara inriktad på vad som kan beskrivas som hantering av folkmassor (allmän ordning och allmän säkerhet) och alla de faktorer som kan påverka polisverksamheten under turneringen.

3.4.3 Detta är förenligt med att hantering av folkmassor är det viktigaste inslaget i den lokala/regionala bevakningsstrategin för turneringar. Det är också det inslag som kräver en mångfasetterad och långvarig strategi som omfattar perioden fram till turneringen och avslutas när den sista turneringsmatchen har spelats i värdstaden.

3.4.4 Förutom en större terrorrelaterad eller annan nödsituation är hantering av folkmassor också det inslag i bevakningsstrategin för värdstaden som har den största påverkan på lokalbefolkningen och lokala företag.

3.4.5 Utgångspunkten för att förbereda och utveckla arrangemang för hantering av folkmassor i värdstäder kommer att vara de strategiska, taktiska och operativa kriterier som fastställs i värdlandets nationella bevakningsstrategin för turneringen.

3.4.6 Detta är viktigt eftersom det är mycket önskvärt att polisen i alla värdstäder har en harmoniserad strategi för hanteringen av hemmasupportrar och besökande supportrar.

3.4.7 Polisens förberedelser i värdstaden, och de därpå följande insatserna, måste dock också ta hänsyn till lokala förhållanden, som i vissa avseenden kan vara unika för staden.

3.4.8 Polismyndigheterna i värdstaden kommer också att behöva ha ett nära samarbete med en rad olika lokala myndigheter och berörda parter före och under turneringen, bland annat följande:

- Kommunala myndigheter och vägmyndigheter (om andra).
- Brandkår och utryckningstjänster för hälso- och sjukvård.
- Nationella och lokala (i värdstaden) kommittéer, omfattande flera olika organ, som organiserar/samordnar turneringen.
- Vårdarenans ledning och säkerhetsansvariga.
- Myndigheter/företag för kollektivtrafik.
- Tjänsteleverantörer i stadskärnan (t.ex. barer, restauranger, inkvartering och turistbyråer).
- Lokala (eller regionala) krisplanerare.
- Lokalbefolkningen och näringslivet.
- Lokala (och om möjligt besökande) supportergrupper.

3.4.9 Detta är avgörande med tanke på att de lokal myndigheternas planer överlappar varandra och att det behövs en gemensam strategi som omfattar flera olika organ för varje turneringsmatch som spelas i värdstaden.

3.4.10 Omfattande lokala kontakter är också en förutsättning för att man under planeringsfasen inför turneringen ska kunna identifiera planerade eller potentiella scenarier som skulle kunna påverka polisinsatserna under hela perioden för varje *matchcykel*.

3.4.11 Matchcykeln bygger på det etablerade begreppet *evenemangscykel* som rekommenderas för länder när de står värd för högprofilerade enstaka matcher, såsom finaler i UEFA-klubbturneringar.

3.4.12 I huvudsak inleds matchcykeln för varje turnering när supportrarna påbörjar sin resa till värdstaden och den avslutas när de har lämnat staden.

3.4.13 Syftet bör genomgående vara att se till att bevakningsstrategin för turneringen i värdstaden är heltäckande men samtidigt tillräckligt flexibel för att effektivt kunna reagera på alla scenarier som kan uppstå under turneringen.

3.4.14 I följande avsnitt beskrivs en rad viktiga aspekter för värdstadspolisens planering och de kontakter med partner och intressenter som krävs för att uppnå detta mål.

Avsnitt 3.5 Värdstadspolisens kontakter med polisens operativa celler/centrum för bekämpning av organiserad brottslighet och terrorism i samband med turneringar

3.5.1 Information om det stöd som ges till nationella polismyndigheter från internationella polisorgan som Europol och Interpol finns i del ett i denna handbok.

3.5.2 De internationella polisorganens roll och ansvarsområde omfattar inte hantering av folkmassor, även om Europol till exempel tillhandahåller information till det europeiska nätverket av nationella informationsställen för fotboll när det gäller vissa frågor som kan påverka publikdynamiken under turneringen, särskilt kopplingar mellan vissa risksupportrar och extremistiska politiska och/eller organiserade kriminella grupper.

3.5.3 Sådana underrättelser, och/eller annan information som skulle kunna påverka värdstadspolisens planering och insatser bör dock återspeglas i rapporter som lämnas in av det berörda nationella informationsstället för fotboll (eller den gemensamma kontaktpunkten i länder som inte ingår i nätverket av nationella informationsställen för fotboll) i deras preliminära rapporter till turneringens samarbetscentrum.

3.5.4 Därefter bör de vidarebefordras till utsedda poliskontakter i värdstäderna, både direkt och/eller via värdstadspolisens sambandsmän som är utplacerade i samarbetscentrumet (se del fyra i denna handbok).

3.5.5 Såsom betonas i avsnitt 1.4 a i denna rapport bör det internationella polissamarbetets roll när det gäller turneringsspecifik organiserad brottslighet eller terroristhot fastställas i bilaterala avtal på nationell nivå med de berörda organen.

3.5.6 För att säkerställa ett effektivt genomförande av dessa avtal (*se* avsnitt 2.4 ovan) bör man överväga att på nationell nivå inrätta operativa specialiserade bevakningsenheter (som ges underlag och stöds av internationella bevakningspartner) för att

- samla in och analysera information som erhållits från etablerade nationella och internationella polisiära underrättelsekanaler,
- utarbeta hotanalyser, och
- fastställa vilka bevakningsåtgärder som krävs för att förebygga och reagera på turneringsspecifika nationella eller internationella organiserade brotts- eller terroristhot.

3.5.7 När det gäller planering av turneringar bör polismyndigheterna i värdstaden därför upprätta effektiva arrangemang för kontakter dygnet runt alla dagar i veckan med polisens operativa celler/centrum för bekämpning av organiserad brottslighet och terrorism i samband med turneringar.

3.5.8 Detta kommer att säkerställa tillhandahållande av snabb rådgivning om eventuella framväxande eller fastställda risker som i) kräver lokala (eller regionala) polisinsatser och ii) inverkar på värdstadens polisinsatser för hantering av folkmassor.

3.5.9 Det är också mycket önskvärt att värdstadspolisen är representerad på hög nivå vid mötena i polisgruppen för samordning av turneringen ("fusion") (*se* avsnitt 2.6 i denna handbok).

Avsnitt 3.6 Världstadspolisens roll i planeringen och hanteringen av terroristhot

3.6.1 Arrangören av turneringen och arenaledningen ansvarar för att vidta de åtgärder som krävs för att minimera risken för och de potentiella konsekvenserna av en terroristattack mot arenan, men världstadens polismyndigheter, som informeras och stöds av nationella, regionala och lokala specialister på terrorismbekämpning, kommer att bära huvudansvaret för att planera och reagera på eventuella terroristhot i världstaden i sig.

3.6.2 Världstadens polismyndigheter kommer också att ha en nyckelroll när det gäller att reagera på terroristscenarier på arenor. Deras roll bör fastställas och definieras i krisplaneringsprotokoll för arenor och kommuner.

3.6.3 Under planeringsfasen kommer världstadens polismyndigheter i hög grad att förlita sig på råd från polisära experter på terrorismbekämpning och/eller nationella organ för terrorismbekämpning i en rad viktiga frågor, bland annat vad gäller

- allmänna hotnivåer,
- typ av möjliga terroristattacker,
- förebyggande och avskräckande åtgärder och motåtgärder,
- råd om utrustning eller tekniska hjälpmedel,
- tillhandahållande av utbildning avseende spaning efter hot för polisens personal i frontlinjen,
- fysiska åtgärder i stadskärnor och offentliga utrymmen i närheten av arenan, inbegripet trafik- och parkeringskontroller och fysiska barriärer, och
- världstadspolisens (och besökande polisdelegationers) roll under turneringen i händelse av en attack på arenan.

3.6.4 Under den operativa fasen av turneringen bör denna rådgivning kompletteras med information och expertvägledning från den utsedda operativa poliscellen för terrorismbekämpning.

3.6.5 Ytterligare och mer detaljerad information om förebyggande och begränsande åtgärder mot terrorism finns i bilaga A till Europarådets konsoliderade rekommendation 1/2015, reviderad 2019 och antagen 2020.

Avsnitt 3.7 Världstadspolisens roll när det gäller planering och hantering av politiskt extremistiskt och diskriminerande beteende

3.7.1 Världstadens polismyndigheter bör också samarbeta med specialister när det gäller att förebygga och motverka brottsligt eller förbjudet beteende med avseende på politiskt eller religiöst extremistiskt och/eller diskriminerande beteende, inbegripet hatbrott, på offentliga platser.

3.7.2 Världstadens polisplanering måste också ta hänsyn till behovet av att stödja arenaledningen när det gäller att reagera på ett sådant beteende inom arenakomplexet.

3.7.3 Världstadens polisplanering för att motverka extremism och diskriminering bör omfatta en rad sammanhängande strategiska mål, bland annat att

- offentliggöra avsikten att anta en nolltoleransstrategi för relaterat beteende som är förbjudet enligt den nationella straffrättsliga och administrativa rättsliga ramen,
- informera polispersonalen om vad som utgör, och hur man känner igen, extremistisk och/eller diskriminerande verksamhet,
- med hjälp av de nationella informationsställena för fotboll i de länder som deltar i turneringsmatcher i världstaden fastställa eventuella kopplingar mellan supportrar till landslag från deras länder och politiska extremistgrupper,
- utarbeta en operativ bevakningsstrategi för att förebygga och motverka extremistiskt eller diskriminerande beteende med fokus på tidiga och riktade insatser mot enskilda personer eller grupper som begår relaterade brott eller administrativa brott, och

- samarbeta med inhemska supportergrupper och besöka supporterambassader och/eller supportersambandsmän när det gäller vikten av att genomföra strategin mot extremism och diskriminering.

Avsnitt 3.8 Världstadspolisens planeringsfunktion i lokala (eller regionala) arrangemang för krisplanering

3.8.1 I avsnitt 2.6 i denna handbok beskrivs betydelsen av och rollen för gruppen för samordning av krisplanering och krisinsatser vid turneringar och det önskvärda i att denna grupp före turneringen anordnar nationella sessioner och sessioner i värdstäder med flera olika organ om en rad olika scenarier för krisplanering.

3.8.2 Ett viktigt planeringsmål för värdstadens polismyndigheter kommer därför att vara att samarbeta med lokala eller regionala krisplanerare och en rad lokala partner, däribland kommunala myndigheter, larmtjänster, arenaledning och andra företrädare med relevant sakkunskap för att identifiera och förbereda sig för ett brett och mångsidigt spektrum av nödsituationer.

3.8.3 Beredskapsplaner kommer att bygga på en rad europeiska exempel på god praxis, men planerna för nödsituationer i värdstäder måste också återspegla lokala behov och omständigheter. Planerna måste därför anpassas så att de återspeglar nödsituationens eller hotets karaktär och belägenhet.

3.8.4 Såsom anges i avsnitt 2.6 ovan kan större störningar av turneringen avse en rad möjliga scenarier, däribland terroristhot, klimathändelser, avbrott i kritisk nationell infrastruktur, strejker, större störningar i nationella och internationella transporter, politiska eller folkliga protester eller nya pandemier eller andra hälsorisker osv.

3.8.5 Varje lokal (eller regional) beredskapsplan kommer därför på samma sätt att behöva fastställa omfattande (och flexibel) vägledning om den roll som värdstadens polismyndigheter ska ha när det gäller en lång rad potentiella nödsituationer, inbegripet den förväntade inverkan på hanteringen av folkmassor vid turneringar.

3.8.6 Varje plan för krisscenarier bör därför inkludera de åtgärder som ska vidtas med avseende på till exempel

- organisation och struktur för nödsituationsarrangemangen,
- förfaranden för larm och aktivering av beredskapsplanen,
- förfaranden för utplacering av specialister och ytterligare resurser,
- förfaranden för att helt eller delvis evakuera boende och företag i närheten av hotet i fråga,
- särskilda förfaranden för utsatta personer och personer med funktionsnedsättning och andra målgrupper,
- utsedd färdväg och monteringsplats för utryckningsfordon, och
- förfaranden för nödkommunikation mellan olika organ.

3.8.7 Det är mycket viktigt att den utsedda värdstadspolisen och annan personal är utbildad och utrustad för att utföra sina särskilda uppgifter i samband med nödsituationer och större störningar.

3.8.8 Det är också mycket önskvärt att värdstadens polismyndigheter i god tid innan turneringen inleds repeterar och deltar i krisplaneringsövningar som omfattar flera olika organ, och att värdstadens polismyndigheter och andra lokala krisplanerare deltar i nationella krisplaneringsövningar.

3.8.9 Ytterligare och mer detaljerad information om överväganden i samband med kris- och beredskapsplanering finns i bilaga A till Europarådets konsoliderade rekommendation 1/2015, som reviderades 2019 och antogs 2020.

Avsnitt 3.9 Världstadspolisens planering för hantering av folkmassor vid turneringar

3.9.1 Karaktären hos befintliga operativa bevakningsstrategier, taktiker och utplaceringar i samband med inhemska och internationella fotbollsturneringar varierar avsevärt i Europa beroende på en rad historiska, konstitutionella, rättsliga, erfarenhetsrelaterade och preferensrelaterade faktorer.

3.9.2 Denna verklighet återspeglar den grundläggande principen att polisiära insatser är och måste förbli varje stats nationella befogenhet. Internationella fotbollsturneringar har dock en rad utmärkande drag och utmaningar, bland annat förväntningarna hos de internationella arrangörer (Uefa och Fifa) som står värd för och genomför turneringen.

3.9.3 Omfattande europeiska erfarenheter (goda eller andra) har lett till att en rad olika god praxis anpassats för att återspegla nationella och/eller lokala/regionala förhållanden, vilket har visat sig vara effektivt (vid tillämpning).

3.9.4 En central del av denna goda praxis är behovet av att se till att världstadspolisens hantering av folkmassor i samband med turneringar som hålls i staden är underrättelsestyrd.

3.9.5 I praktiken innebär detta att varje match bör styras av en specifik riskbedömning som till en början bygger på information från turneringens samarbetscentrum (när detta väl har inrättats) och dessförinnan på information som tillhandahålls av det nationella informationsstället för fotboll (eller den gemensamma kontaktpunkten) i de berörda deltagande länderna.

3.9.6 Sådan information bör inbegripa en preliminär bedömning av vissa potentiellt viktiga riskrelaterade överväganden, såsom

- antalet besökande supportrar som väntas resa till världstaden,
- antalet besökande supportrar som förväntas resa utan matchbiljetter,
- gästsupportrarnas resepreferenser (egna eller organiserade resor),
- preferenser före matchen (resa direkt till arenor eller stadskärnor),
- preferenser efter matchen (resa direkt till avreseorten eller till stadskärnan),

- förväntad reaktion från inhemska riskgrupper på besökande supportrar,
- eventuella spänningar mellan besökande supportrar och grupper i lokalsamhället,
- alkohol- eller narkotikavanor i samband med fotbollsturneringar, och
- användning av pyrotekniska artiklar på allmän plats (och på arenor).

3.9.7 Parallellt med riskbedömningsprocessen är det nödvändigt för värdstadens polismyndigheter att fastställa och definiera toleransnivåer för turneringar när det gäller en rad supporterbeteenden och en tillhörande policy för gripande och/eller förebyggande frihetsberövande.

3.9.8 Den europeiska erfarenheten visar dock också att supportrarnas beteende i allmänhet kan variera, inbegripet vad avser riskgrupper.

3.9.9 Det är därför viktigt att se till att värdstadspolisens planering för hantering av folkmassor (och operativa strategier) är flexibel och inte bygger på vare sig positiva eller negativa antaganden om riskerna med hemmasupportrar och/eller besökande supportrar enbart på grundval av historiska trender eller preliminära riskbedömningar.

3.9.10 Verkligheten är att varje bevakningsinsats kan behöva ändras mot bakgrund av vad som faktiskt inträffar när besökande supportrar och hemmasupportrar börjar anlända och samlas i värdstaden.

3.9.11 Värdstadspolisens planering måste därför omfatta en dynamisk riskbedömningsetik som gör det möjligt att styra bevakningsinsatserna utifrån vad som faktiskt sker före, under och efter matchen i fråga.

3.9.12 Under den operativa fasen kommer besökande polisdelegationers rådgivning att vara avgörande. Varje delegation bör vara expert på hur supportrar till landslaget från deras land uppträder och kunna ge underlag åt och stödja värdstadspolisens dynamiska riskbedömningar under hela den tid de är utplacerade i värdstaden (se avsnitten 5.2 och 5.3 i denna handbok).

3.9.13 Detta innebär att identifiera framväxande spänningar och mindre incidenter som kräver tidiga och riktade polisinsatser för att förhindra en upptrappning av riskerna och marginalisera inflytandet från konfliktsökande supportrar.

Avsnitt 3.10 Dynamisk riskbedömning och hantering av folkmassor

3.10.1 Som en fortsättning av detta tema, och som betonas ovan, är kärnan i konceptet dynamisk riskbedömning att se till att bevakningstaktiken återspeglar dynamiken i den folkmassa som ska hanteras.

3.10.2 Under alla massevenemang kan denna dynamiska risknivå och därmed risknivåer för den allmänna ordningen snabbt förändras.

3.10.3 Det är därför viktigt att polisens operativa utplaceringar och taktik också lätt kan anpassas för att hantera folkmassorna på ett effektivt sätt som står i proportion till omfattningen och karaktären av framväxande eller sjunkande risknivåer.

3.10.4 Värdpolisinsatser förblir alltid de nationella och lokala brottsbekämpande myndigheternas behörighet, men europeiska erfarenheter visar att planering av genomförandet av en utplaceringsstrategi för polis i värdstäder av antingen en ”graderad” typ eller av typen ”hög profil – låg friktion” kan vara ett effektivt sätt att underlätta eventuella förbättringar av polisiära insatser i samband med ankomsten av besökande supportrar, särskilt i stadskärnor eller andra supportersamlingspunkter.

3.10.5 Kärnan i såväl en ”graderad” strategi som en strategi av typen ”hög profil: låg friktion” är att ge besökande supportrar, hemmasupportrar, omkringboende och lokala näringsidkare, en försäkran om att polisen är placerad i närheten (graderad strategi) eller är närvarande under hela tiden (hög profil: låg friktion) i tillräckligt antal för att skydda deras säkerhet om omständigheterna försämras.

3.10.6 En sådan utplaceringstaktik ger också möjlighet att klargöra för alla supportrar som frestas att bete sig illa att polisen kommer att kunna ingripa på ett målinriktat sätt i händelse av provokativt eller hotfullt beteende.

3.10.7 Fördelen med alternativet ”hög profil: låg friktion” är att det potentiellt stärker värdpolisens förmåga, vanligtvis med stöd från personal i besökande polisdelegationer, att kommunicera med besökande supportrar i syfte att skapa en välkomnande miljö och visa att alla supportrar kommer att behandlas utifrån deras beteende och inte deras anseende.

3.10.8 Om det är nödvändigt att begränsa supportrarnas beteende, eller ingripa på ett målinriktat sätt, kan kommunikation med supportrar dessutom bidra till att förhindra missförstånd och upptrappning av mindre incidenter samt bidra till att marginalisera inflytandet från enskilda konfliktsökande personer eller grupper.

3.10.9 En sådan dialog kan vara till hjälp vid insamling av högkvalitativ information om supportrars avsikter, perspektiv, farhågor, känsliga punkter och annan information om potentiella risker.

3.10.10 I tillägg 4 till rådets resolution om en uppdaterad handbok med rekommendationer för internationellt polissamarbete och säkerhetshantering i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension (*EU:s fotbollshandbok*) (dok. 11160/24), tillhandahålls en akademisk modell för tillämpning av den dynamiska riskprocessen och vikten av kommunikation med supportrar.

3.10.11 Det bör dock erkännas under hela förberedelsefasen och den operativa fasen att kommunikation med hemmasupportrar och besökande supportrar endast är en del av (och inte ett alternativ till) en balanserad hantering av folkmassor som är utformad för att säkerställa att polisen alltid effektivt kan hantera supportrarnas beteende.

3.10.12 Världstadens operativa planeringen bör återspegla denna verklighet och erkänna att en effektiv kommunikation med supportrar kan minska spänningarna, men att den är extremt svår att genomföra effektivt när polisen måste reagera på betydande eller stora störningar inom folkmassor.

Avsnitt 3.11 Världstadspolisens planering för insatser i offentliga utrymmen

3.11.1 De flesta större eller betydande störningar i samband med fotbollsturneringar sker på offentliga platser, särskilt, men inte uteslutande, på organiserade eller, i synnerhet, spontana tävlingsrelaterade supporterplatser i världstaden. Världstadens polismyndigheter bör därför planera i enlighet med detta.

a) Organiserade supporterevenemang

3.11.2 Polisens planeringsprocess för organiserade supporterzoner och offentliga tittarevenemang bör inriktas på ett nära samarbete med den lokala kommunen, räddningstjänsten och andra partnerorgan, och se till att alla aspekter av evenemanget blir föremål för en polisiär riskbedömning.

3.11.3 Syftet bör genomgående vara att tillhandahålla en plats och anläggningar som kan skötas på ett effektivt sätt och omfattar åtgärder som mildrar eventuella betydande missförhållanden.

3.11.4 Bilaga A till Europarådets konsoliderade rekommendation 1/2015 (reviderad 2019 och utfärdad 2020) innehåller detaljerad vägledning om polisens, partnermyndigheternas och partnerorganens roll när det gäller officiella supporterzoner och offentliga tittarevenemang som anordnas av antingen turneringsarrangören, privata företag eller kommunen.

b) Spontana supportersamlingar

3.11.5 Världstadspolisens incidentplanering i samband med spontana samlingar av hemmasupportrar eller besökande supportrar, exempelvis på stadens torg och/eller andra platser som innehåller barer och platser där förfriskningar säljs, är svårare med tanke på sådana evenemangs karaktär.

3.11.6 Spontana supportersamlingsplatser kan dock vanligtvis förutses i ett tidigt skede av planeringsprocessen. När platserna väl har identifierats är det viktigt att värdstadens polismyndigheter genomför en omfattande riskbedömning som tar hänsyn till ett antal faktorer, bland annat

- risken för att delar av lokalsamhället konfronterar och provocerar besökande supportrar eller vice versa,
- underrättelser och information från samarbetscentrumet och besökande polisdelegationer, efter dessas ankomst, om eventuella hot från besökande supportrar,
- avsaknad av effektiva medel för att se till att rivaliserande supportrar hålls åtskilda, och
- synpunkter från lokalbefolkningen och det lokala näringslivet.

3.11.7 Värdsstadens polismyndigheter bör därför uppmuntra kommunen, räddningstjänsten och lokala företag att samarbeta med polisen när det gäller att utforma säkerhets- och trygghetsförberedelser, i den mån platsen tillåter, bland annat

- en övergripande bevakningsplan,
- brand- och sjukvårdsstrategier,
- åtgärder för att säkerställa kontroll av antalet supportrar som kan samlas på platsen, genom att inrätta en effektiv förvaltning av inträdes- och utträdesvägar (t.ex. användning av barriärer och utplacering av polisenheter på vägar som leder till platsen),
- fastställande av polisens åtkomstpunkter och vägar där supportrarna kan skingras, samt
- incident- och beredskapsplaner.

Avsnitt 3.12 Skyltning i värdstäder

3.12.1 Värdsstadens polismyndigheter bör också ha ett nära samarbete med de kommunala myndigheterna för att tillhandahålla väl synliga och lättbegripliga skyltar i stadskärnorna, längs vägar till och från tävlingsarenan, vilka identifierar arenans lokalisering, utsedda eller rekommenderade transitvägar och transitalternativ, organiserade supporterzoner och offentliga toaletter, osv.

3.12.2 Skyltningen bör vara väl upplyst och symboler bör användas för att komplettera skriftlig skyltning så att skyltarna lättare kan förstås av åskådare utan kunskaper i det lokala språket.

3.12.3 Polisiära och kommunala skyltar bör utformas med tillräcklig färgkontrast mellan text och bakgrund och mellan skyltens färg och den yta på vilken den är monterad med tanke på antalet personer med defekt färgseende.

3.12.4 I bilaga A till Europarådets konsoliderade rekommendation 1/2015 (reviderad 2019 och utfärdad 2020) ges ytterligare och mer detaljerad vägledning om turneringsrelaterad skyltning.

Avsnitt 3.13 Värdsstadspolisens kontakt med turneringsorganisatörer/arenaledning

3.13.1 Värdsstadspolisens myndigheter kommer att förfoga över befintliga arrangemang för följande, nämligen

- kontakter med arenans ledning och utsedd säkerhetsansvarig för turneringsarenan,
- utplacering av poliser och deras funktioner på arenan, och
- polisens roll när det gäller att stödja säkerhetspersonal på arenan vid deras svar på händelser som rör allmän ordning och allmän säkerhet samt kriminell och annan förbjuden verksamhet som utförs av åskådare.

3.13.2 Även om dessa befintliga arrangemang kommer att utgöra en utgångspunkt för diskussioner om värdsstadspolisens planering av turneringen med värdarenans ledning, kommer även andra turneringsspecifika faktorer att påverka planeringsprocessen.

3.13.3 Världstadens bevakningsplanering i samband med arrangemang för säkerhet och trygghet på världlandets arenor måste ta hänsyn till de förväntningar och krav som arrangören av turneringen har (Uefa eller Fifa och den nationella organisationskommittén för turneringen).

3.13.4 Arrangören kommer oftast att kräva att ledningen av världstadens arenor ska vara ansvarig (och ses av en global tv-publik som sådan) för säkerhets- och trygghetsarrangemangen på arenan, och världstadspolisen ska ansvara för säkerheten och tryggheten på offentliga platser.

3.13.5 Arrangören kan väsentligen insistera på tydlig synlighet för publikvärdarnas insatser på arenorna snarare än på att polisens närvaro ska vara mycket synlig.

3.13.6 I många länder kommer detta att återspegla befintlig nationell praxis och nationella preferenser. Det finns dock stora skillnader i Europa när det gäller polisens roll på arenorna, och detta måste också återspeglas i polisens planering på matcharenorna.

3.13.7 De viktigaste frågorna handlar främst om effektiviteten i hanteringen av folkmassor på arenan på alla åskådarsektioner och kompetensen hos och utbildningen av säkerhetspersonal på arenan (oavsett om de är direkt anställda eller kontrakterade av privata säkerhetsföretag).

3.13.8 Den centrala planeringsfrågan för världstadens polismyndigheter är därför att fastställa och definiera deras roll på arenan. Alternativen är inriktade på att hitta en balans mellan att undvika en tydlig synlighet för polisens närvaro på arenor samtidigt som de fortfarande kan fullgöra sin skyldighet att förebygga och effektivt reagera på brottsligt beteende, oavsett var det äger rum.

3.13.9 I vissa turneringar på senare tid, och i Uefas högprofilerade turneringsfinaler, har polisen fastställt att den strategi som ska användas är att placera ut polispersonal och polisenheter utan tydlig synlighet, som är utplacerade i identifieringsvästar med hög synlighet snarare än i polisens uniformer, för att arbeta tillsammans med säkerhetsinriktade publikvärdar för att kommunicera med supportrar och reagera snabbt på alla mindre incidenter av brottsligt beteende i syfte att förhindra upptrappning.

3.13.10 Detta är dock bara ett av alternativen, och det kan vara att fördra att värdstadens polis inriktar sina insatser på att sätta in polisenheter utom synhåll i, eller i närheten av, arenakomplexet. Det är upp till värdpolisen på nationell nivå och värdstadsnivå att fatta beslut på grundval av en riskbedömning som genomförs i partnerskap med arrangören av turneringen och ledningen av värdstadens arenor.

3.13.11 Arrangemang för polisutplacering på arenor eller i idrottskomplex för att hantera brottslighet är endast en (om än viktig) komponent i samband med behovet av nära kontakter mellan värdstadens polismyndigheter och arenaledningen när det gäller säkerhets- och trygghetsoperationer.

3.13.12 En underliggande och avgörande faktor när det gäller värdstadens planering av turneringar är europeisk erfarenhet som visar att evenemang på arenor kan ha stor inverkan på vad som inträffar utanför arenorna, och vice versa. Enbart av detta skäl kommer behovet av ett nära samarbete med arenan och införandet av en harmoniserad strategi för arrangemang för hantering av folkmassor på och utanför matcharenorna att vara av betydelse för båda parter.

3.13.13 Värdstadens polismyndigheter, arenabevakningen och operativa företrädare bör samarbeta i syfte att få till stånd ett skriftligt avtal mellan arrangören och polisen (ofta beskrivet som en avsiktsförklaring), och i förekommande fall inbegripa de besökande polisdelegationernas roll (*se del fem i denna handbok*).

3.13.14 Sådana överenskommelser bör fastställa polisens roll när det gäller att

- stödja arenaledningen i arbetet med att förebygga och hantera allmän oro eller annan brottslighet,
- aktivera nödförfaranden i händelse av en betydande incident eller störning av matchen, och
- fastställa under vilka omständigheter polisen ska ta kontroll över arenan helt eller delvis vid nödsituationer eller allvarigare tillbud, samt förfarandet för att göra detta och för det efterföljande återlämnandet av kontrollen till arrangören.

3.13.15 Ett nära samarbete bör också säkerställa att polisens synpunkter på ett antal viktiga frågor kan beaktas av ledningen av värdstadens arenor, bland annat

- principer och verksamhet för hantering av folkmassor på arenor,
- användning av övervakningskameror för hantering av folkmassor och insamling av bevis,
- arrangemang för ett ledningsrum för flera organ, inklusive en ledningscentral för polisen,
- gemensamma eller särskilda arrangemang för kommunikation på arenan,
- en strategi för att förebygga och bekämpa användningen av pyrotekniska artiklar,
- en strategi för att förebygga och bekämpa extremistbrott, hatbrott eller diskriminerande beteende, och
- eventuell användning av besökande publikvärdar som sambandspersoner både på arenor och på väg till och från en arena.

Avsnitt 3.14 Värdstadspolisens kontakter med rättsliga och administrativa myndigheter och åklagarmyndigheter

3.14.1 Innehållet i detta avsnitt behandlar i) stora variationer i struktur, befogenheter, nomenklatur för rättsliga och administrativa arrangemang i Europa och ii) suveränitet och jurisdiktion för värdlandets rättsliga och administrativa arrangemang.

3.14.2 Ett viktigt mål för värdstadspolisens planering av turneringen bör dock vara att utveckla ett nära samarbete och ömsesidig förståelse med organ som deltar i värdstadens (eller regionala) rättsliga och administrativa förfaranden som kommer att inrättas för att hantera supportrar (boende eller besökande) som påstås ha begått brott eller administrativa överträdelser i samband med turneringen.

3.14.3 Denna process kan underlättas genom att man samtidigt utvecklar nära och fortlöpande kontakter med relevanta rättsliga och administrativa åklagarmyndigheter.

3.14.4 Ett mål bör helst vara att få till stånd en överenskommelse om påskyndade arrangemang som snabbt och på lämpligt sätt kan hantera alla utom de allvarligaste turneringsrelaterade brotten under hela turneringen.

3.14.5 Världstadens polismyndigheter måste också ta hänsyn till eventuella tillfälliga rättsliga bestämmelser som införts för turneringen (*se* avsnitt 2.7 i denna handbok).

3.14.6 Kontakternas främsta syfte är att i möjligaste mån säkerställa att det i varje världstad råder klarhet om förståelse och syfte mellan polis, åklagare och rättsliga och administrativa myndigheter när det gäller de åtgärder (och, i tillämpliga fall, och med förbehåll för att varje fall behandlas för sig, de påföljder) som ska åläggas alla besökande supportrar som anses ha agerat på ett straffbart eller förbjudet sätt under vistelsen i världstaden eller världregionen.

4.14.7 Världstadens polismyndigheter och lokala eller regionala åklagare bör också vara fullt medvetna om befintliga multilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp som världmyndigheterna på nationell nivå fullt ut kan utnyttja i samband med turneringen. Världmyndigheterna kan därutöver i bilaterala överenskommelser med ett deltagande land eller annan land komma överens om fördjupad ömsesidig rättslig hjälp före, under och efter turneringen.

3.14.8 De bilaterala överenskommelserna (*se* avsnitt 1.4 b i denna handbok) bör också omfatta de åtgärder som varje deltagande land och andra länder kan vidta för att stödja världpolisen nationellt och i världstäder när det gäller påstådda gärningsmäns hemvist i deras stat, såsom

- eventuella lagliga möjligheter (t.ex. beslut om avstängning från fotboll/utreseförbud) som de förfogar över för att hindra risksupportrar från att bevista turneringen,
- vilka åtgärder som kan vidtas av den besökande polisdelegationen och/eller annat behörigt organ (t.ex. besökande sambandsåklagare) för att samla in bevisning om alla former av brott med anknytning till fotboll som begås av besökande supportrar, och
- vilka brott begångna i världlandet som kan lagföras i det stödjande landet (när gärningsmannen återvänder) i enlighet med bestämmelserna om extraterritoriell jurisdiktion.

3.14.9 Vårdmyndigheterna och de deltagande länderna kan också ömsesidigt överväga behovet av och fördelarna med att utplacera en besökande åklagare för att närvara i varje värdstad där deras landslag tävlar för att upprätthålla kontakten med den utsedda vårdmyndigheten och få information från rätts- eller domstolsregister och värdlandets polis- eller utredningsrapporter, inbegripet uppgifter om gripanden, om deras medborgare eller invånare.

Avsnitt 3.15 Världstadspolisens kontakter med samarbetscentrumet vid turneringar

3.15.1 Såsom framhålls i del fyra i denna handbok kommer samarbetscentrumet vid turneringar att fungera som en kanal för att säkerställa att all information om hantering av folkmassor i samband med turneringen samlas in från hela Europa (och utanför Europa när det gäller Fifa-turneringar), bedöms, analyseras och överlämnas till värdstadspolisen och andra relevanta nationella och lokala bevakningsorgan.

3.15.2 I detta syfte är det önskvärt att polisen i varje värdstad utplacerar en sambandsman i samarbetscentrumet för att underlätta

- informationsutbyte mellan samarbetscentrumet och polisens lokala eller regionala insatscentrum,
- samarbetscentrumets hantering av utplaceringar av besökande polisdelegationer, och
- bevakningsinsatser genom att sambandsmannen (fortlöpande) kan övervaka evenemang i andra värdstäder och vid nationella och internationella transitknutpunkter, liksom på andra ställen.

Avsnitt 3.16 Världspolisens kontakter med nationell transportpolis

3.16.1 Ett viktigt planeringsmål för värdstadspolisen bör vara inriktat på deras arbetsförhållande med deras motsvarigheter med ansvar för att bevaka internationella, nationella och/eller regionala kollektivtrafiknät som betjänar värdstaden och kollektivtrafikmyndigheter eller kollektivtrafikföretag.

3.16.2 Syftet är att förbättra arrangemangen för övervakning av besökande supportrars ankomst och avresa på väg till och från staden. Detta kommer att utgöra en källa till viktig logistisk information och beteendeginformation före och efter matchen.

3.16.3 Det kommer också att bidra till att identifiera anländande supportrar från diasporagrupper som bor i värdländer, grannländer och/eller andra stater. Detta kommer att ge viktig och aktuell information till polischefer i värdstaden som annars skulle kunna passera obemärkt (*se* avsnitt 4.5 i del fyra i denna handbok).

3.16.4 Europarådets konsoliderade rekommendation 1/2015 (reviderad 2019 och utfärdad 2020) ger ytterligare vägledning om planering och drift av turneringsrelaterade transporter i värdstäder.

Avsnitt 3.17 Värdstadspolisens arrangemang för trafikledning

4.17.1 Värdstadspolisens planering bör omfatta en trafikledningsplan för turneringen som tagits fram i partnerskap med

- arenamyndigheter (som kommer att ansvara för trafikledningen för arenakomplexet),
- lokala eller regionala kommunala myndigheter och/eller vägmyndigheter, och
- relevanta lokala, regionala och nationella kollektivtrafikmyndigheter (för att ta hänsyn till både hemmasupportrars och besökande supportrars ankomst och avresa och, framför allt, de lokala invånarnas transportbehov).

3.17.2 Trafikplanen kommer att spela en viktig säkerhets-, trygghets- och servicefunktion i samband med de turneringsmatcher som arrangeras i värdstaden och måste utformas och förvaltas noggrant av värdstadspolisen.

3.17.3 Trafikplanen bör också ta hänsyn till eventuella risker för den allmänna ordningen. Till exempel om riskbedömningen visar att konkurrerande supportrar bör ha eller använda olika kollektivtrafiksträckor till och från evenemangsarenan.

3.17.4 Det är viktigt att man i trafikplanen också behöver identifiera och upprätthålla polisens och andra utryckningsfordons tillfartsvägar.

3.17.5 Världstadens polismyndigheter bör också betona vikten av

- en relevant lokal myndighet som förbereder och visar mycket synliga vägtrafik- och fotgängarskyltar för både lokalbefolkningen och besökande supportrar i områden som omfattas av trafikledningsplanen för turneringen, och
- att arenaledningen använder arenans högtalarsystem och andra kommunikationssystem för att lyfta fram eventuella oväntade eller planerade störningar i trafiken eller kollektivtrafiken på matchdagar.

3.17.6 Bilaga A i Europarådets konsoliderade rekommendation 1/2015 (reviderad 2019 och utfärdad 2020) ger ytterligare vägledning om planering och drift av turneringsrelaterad trafikplanering i världstäder.

Avsnitt 3.18 Världstadspolisens kommunikation med lokalsamhällena

3.18.1 Ett centralt mål för en världstads polismyndighet bör vara att utveckla en kommunikationsstrategi för turneringen som inleds under planeringsfasen och som bör inriktas på att ge lokalsamhällena, särskilt de som bor eller arbetar i närheten av matcharenorna och/eller i stadskärnor, försäkras om att deras säkerhet och trygghet kommer att prioriteras.

3.18.2 Ett relaterat mål kommer att vara att uppmuntra en känsla av stolthet över och egenansvar för den egna staden, som står värd för ett stort, högprofilerat idrottsevenemang, och uppmuntra lokalsamhällena att ge besökande supportrar en välkomnande miljö. Erfarenheterna från tidigare turneringar visar att detta kan ha en stor inverkan på beteendet hos såväl hemmasupportrar som besökande supportrar.

Avsnitt 3.19 Världstadspolisens kontakt med företrädare för supportrar

3.19.1 Världstadens polismyndigheter bör också utveckla och genomföra en strategi för kommunikation med supportrar (s.k. dialog) inför och under turneringen.

3.19.2 En dialog före turneringen mellan värdstadens polismyndigheter och grupper av hemmasupportrar, och supportrar i de deltagande länderna (via deras nationella och polisiära myndigheter), kan utgöra en kanal för vidarebefordran av viktig information såsom reserådgivning, tillfartsvägar till arenan, tillämplig lagstiftning och toleransnivåer för beteenden osv.

3.19.3 Det kan också bidra till att skapa en säker, trygg och välkomnande stämning för alla supportrar i och utanför värdbefolkningen.

3.19.4 Utöver en effektiv strategi för mediehantering (*se* avsnitt 3.20 nedan) bör värdstadspolisen överväga att använda sociala medier/webbplatser, samarbeta med utsedda supportersambandsmän för landslag och företrädare för supportergrupper samt initiativ inriktade på besökande supportrar såsom supporterambassader.

3.19.5 En viktig förberedande del av antagandet av en dialogstrategi är inriktad på att värdstadens polismyndigheter säkerställer att specialiserade kommunikationstjänstemän och/eller, under den operativa fasen, utvalda operativa enheter i frontlinjen utbildas i kommunikations- och konfliktlösningsteknik.

3.19.6 Två etablerade och effektiva alternativ för kommunikation med supportrar för värdstadspolisen är inriktade på att inleda en dialog med supporterambassader och supportersambandsmän.

3.19.7 För att uppnå detta mål bör värdstadens polismyndigheter uppmuntra de nationella och lokala eller regionala myndigheterna att ta emot supporterambassader med personal från supportrar till varje landslag som deltar i turneringsmatcher i värdstaden.

3.19.8 Tillägg 3.A innehåller information om och beskriver fördelarna med att anamma konceptet om supporterambassader.

3.19.9 Samtidigt bör värdstadens polismyndigheter identifiera vilka landslag som tävlar i turneringsmatcher i staden och som har utsett supportersambandsmän för landslag som bland annat ska fungera som förbindelselänk mellan värdstadspolisen och besökande supportrar.

3.19.10 Tillägg 3.B innehåller information om och beskriver de potentiella och ömsesidiga fördelarna med effektiva kommunikationsarrangemang mellan värdstadspolisen och besökande supportersambandsmän.

3.19.11 Det betonas dock att användandet av en dialoginriktad anda är ett komplement till effektiva arrangemang för hantering av folkmassor på och utanför arenor. Det är varken ett ”mjukt” val eller ett alternativ till att ta itu med olämpligt beteende.

3.19.12 Ytterligare och detaljerad information om polisens kontakter med supportrar finns i rådets resolution av den 13 oktober 2016 om en handbok med rekommendationer för förebyggande och hantering av våld och oroligheter i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig, genom antagande av god praxis för polisens kontakter med supportrar.

Avsnitt 3.20 Värdstadspolisens mediestrategi

3.20.1 Europeisk erfarenhet visar att en effektiv mediestrategi som omfattar flera olika organ är en förutsättning för ett framgångsrikt genomförande av konceptet om säkerhet och trygghet i samband med turneringar, både på nationell nivå och på värdstadsnivå.

3.20.2 Inledningsvis är det troligt att nationella och internationella medieintressen kommer att inriktas på turneringsförberedelser på nationell nivå. Det är därför viktigt att den statligt ledda nationella organisationskommittén utvecklar en omfattande strategi för mediehantering som omfattar flera organ.

3.20.3 Detta är avgörande eftersom det är möjligt att det kan förekomma negativ mediaspekulation när det gäller de hot och risker som är förknippade med att stå värd för turneringen.

3.20.4 En heltäckande och omsorgsfullt iscensatt polismediestrategi som omfattar flera olika organ kan utgöra ett mycket effektivt medel för att motverka sådan mediaspekulation och ge tillförsikt till lokalbefolkningen och i deltagande europeiska länder.

3.20.5 Internationell, nationell och lokal medieuppmärksamhet kommer dock också att fokusera på turneringens potentiella inverkan på värdstäderna.

3.20.6 Det är därför mycket viktigt att värdstadens polismyndigheter har ett nära samarbete med andra viktiga lokala och regionala aktörer, däribland kommunala myndigheter, fotbollsmyndigheter, arenans ledning och andra partnerorgan, för att utveckla och genomföra en för värdstaden övergripande mediestrategi som omfattar flera olika organ.

3.20.7 Det centrala syftet bör vara att stödja en positiv bild av turneringen och värdstaden bland hemma- och bortalagets supportrar, lokalbefolkningen och näringslivet, och bland enskilda som deltar i insatserna för säkerhet och trygghet.

3.20.8 Detta kan bidra till att skapa en välkomnande miljö för alla inblandade och därigenom bidra till att minimera säkerhets- och trygghetsriskerna genom att påverka uppfattningarna bland supportrar som reser till värdstaden under turneringen.

3.20.9 När det gäller värdstadens bevakningskomponent i den bredare mediestrategin som omfattar flera olika organ bör man sträva efter att

- förmedla information på ett proaktivt, öppet och transparent sätt,
- förmedla information om trygghets- och säkerhetsskapande förberedelser på ett lugnt och positivt sätt,
- förmedla polisens avsikt att underlätta supportrarernas legitima verksamhet,
- klargöra vilka typer av beteende som inte kommer att tolereras av polisen, och
- ge tillförlitliga uppgifter om eventuella incidenter så snabbt som möjligt.

3.20.10 I detta syfte bör värdstadens polismyndigheter ha ett nära samarbete med andra lokala partner för att ta fram en mediestrategi som omfattar flera olika organ och som

- säkerställer att ansvarsfördelningen är tydlig mellan polis och samarbetsorgan beträffande vem som har ledningen för att kommunicera med medierna om de olika aspekterna av trygghet och säkerhet (och i andra ämnen),

- tillhandahåller informationsmaterial (regelbundet uppdaterat för att ta hänsyn till återkommande ämnen eller frågor och risker eller händelser som aktualiseras) till alla polisens och samarbetsorganens talespersoner,
 - ser till att faktainformation lämnas till medierna och/eller på internet, med jämna mellanrum under förberedelsearbetet och under och efter turneringen, och
 - ser till att regelbundna tillfällen ges för presskonferenser och genomgångar med medierna.
-

Värdstadspolisens kontakter med besökande supportrars supporterambassader

1. Supporterambassader utgör en kontaktpunkt för besökande supportrar i värdstadens centrum, där de kan få information och hjälp av många olika slag, t.ex. information om områden för besökande supportrar där de kan få något att äta och dricka, lokala resor och transporter, tillgången på biljetter, inkvartering, lokala fritidsaktiviteter, alla planerade visningar av matcher, förlust eller stöld av handlingar, sjukvård och – nog så viktigt – bevakningsstrategier och toleransnivåer osv.
2. Supporterambassader utgör också en kommunikationskanal mellan supportrar och värdstadspolisen (och andra myndigheter) och är ett potentiellt effektivt sätt att snabbt och effektivt vidarebefordra aktuell information om nya eller föränderliga situationer.
3. Supporterambassader kan också förmedla supportrarnas åsikter till värdstadspolisen och andra stadsmyndigheter om problem uppstår och ta proaktiva initiativ för att skapa goodwill mellan olika supportergrupper och med lokala etniska minoriteter.
4. Personalen vid den besökande supporterambassaden bör ha en förståelse för landslagets besökande supportrars kultur, tillgång till detaljerad lokalkännedom, och nära kontakt med alla relevanta lokala organ, inklusive polisen.
5. Supporterambassader bör vara tillgängliga och kunna nås på telefon under hela turneringsperioden, och de måste vara öppna så länge som möjligt dagen före varje match, matchdagen och följande dag. En av fördelarna med supporterambassader är deras tillgänglighet och flexibilitet, så att de kan anpassa sig till de situationer som uppstår och anpassa sin verksamhet till de besökande supportrarnas behov.

6. Valet av plats är en avgörande del av supporterambassadernas förberedelser. Platsen bör vara tillgänglig och synlig. Valet av plats bör ske i nära samråd mellan supporterrepresentanter, polisen och de kommunala myndigheterna. Helst bör supporterambassaderna ligga i stadskärnorna, vilket möjliggör mycket arbete före matchen och gör ambassaderna tillgängliga för så många som möjligt. Detta är särskilt viktigt för supportrar som vanligtvis samlas i centrum och går till arenan först en eller två timmar före avspark.
7. Supporterambassader sätts ibland upp av myndigheterna i värdstaden men även av supportrarna själva. I båda fallen kan värdstadspolisen hjälpa till att identifiera lämpliga platser för supporterambassader.
8. Det kan också vara lämpligt att inrätta en supporterambasad nära arenan, så att supportrarna har en alternativ referenspunkt under tiden omedelbart före och efter varje match.
9. Information som delas ut till besökande supportrar före turneringen bör ange var supporterambassaden ligger och andra detaljer. Det är bra om dessa besökande supportrar kan få stadskartor med supporterambassadens läge och andra användbara uppgifter om t.ex. busshållplatser, uttagsautomater m.m.
10. Supporterambassadens personal har fortlöpande kontakt med arrangören, lokala och nationella myndigheter, polisen samt ordnings- och säkerhetspersonal, och kan därmed ge supportrarna uppdaterad och korrekt information. De måste se till att denna information är tydlig och tillförlitlig och hela tiden kontrollera dess riktighet, så att inga vilseledande uppgifter ges till supportrarna.

11. Ett näraliggande syfte är att undvika ryktesspridning. Många olika, ganska befängda rykten kan spridas bland supportrar och skapa svårigheter. Supporterambassader kombinerar en officiell ställning, mitt i nätverket av arrangerande organ, med särskilda och omedelbara förbindelser till supportrarna på plats, och de kan snabbt och på ett bestämt sätt bidra till att förhindra ryktesspridning.
12. En supporterambassad kan använda sociala medier (X, Facebook etc, osv.) för att ge supportrarna all relevant information.
13. Supporterambassader kan distribuera broschyrer med information om fotbollsarenor, var de ligger, hur man kommer dit, lokal kollektivtrafik och matchspecifik information. Informationen bör omfatta vad som gäller enligt värdlandets lagar och författningar om värdstadspolisens arrangemang för hantering av folkmassor och regler för tillträde till arenan, bland annat eventuella förbud mot föremål och beteenden som anses vara antisociala.
14. Utöver information om kollektivtrafiktidtabeller (för tåg, bussar, spårvagnar och tunnelbana) kan supporterambassader också ge supportrar information om allmänna och privatägda parkeringsplatser i staden eller nära arenan, samt infartsparkeringar och tidtabeller för transferbussar till arenan (helst med en hållplats vid supporterambassaden).
15. Officiella handlingar, t.ex. id-kort, pass och socialförsäkringshandlingar samt resehandlingar och matchbiljetter, kan ofta förkomma eller bli stulna under fotbollsturneringar, vilket leder till oro hos de berörda supportrarna, som kan känna sig vilsna i en okänd miljö. Vid sådana scenarier kan en supporterambassad vara till stor hjälp när det gäller att hantera problemet eller kontakta de berörda myndigheterna.
16. Supporterambassaderna ska kunna informera om sjukhus, ordinarie eller akut sjukvård, akuttandläkare och sociala skyddsnät, så att supportrar kan få vägledning om vart de ska vända sig.

17. Supporterambassader är en viktig källa till information om fritidsaktiviteter, idrottsverksamhet och kulturella aktiviteter som anordnas för lokalbefolkningen, eller särskilt för besökande supportrar, i värdstaden samt information om hur man kan komma dit. Sådana aktiviteter kan ibland till och med arrangeras av supporterambassaden i partnerskap med klubbens eller landets supportersambandsmän eller grupper av hemmasupportrar.
18. Det är viktigt att all information som görs tillgänglig för en supporterambassad är uppdaterad så att de allra senaste nyheterna kan förmedlas till besökande supportrar. Anledningen är att aktiviteter kan organiseras utan att det offentliggörs i officiella informationspaket/broschyrer för supportrar.

Källa: Rådets resolution om en handbok med rekommendationer för förebyggande och hantering av våld och oroligheter i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig, genom antagande av god praxis för polisens kontakter med supportrar (dok. 12792/16).

Värdstadspolisens kontakt med supportersambandsmän

1. Denna bilaga ger vägledning om den potentiellt viktiga roll som supportersambandsmän, som utsetts av de nationella fotbollsförbunden i värd- och deltagarsländerna, kan spela för att tillhandahålla effektiva kontakter mellan värdstadspolisen och supportrar och för att bidra till att förebygga fotbollsrelaterat våld och annat brottsligt och förbjudet beteende.
2. Supportersambandsmän kan vara avlönade anställda eller volontärer som har valts ut på grundval av de egenskaper, färdigheter och resurser som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt.
3. Väsentligen omfattar det arbete som utförs av nationella supportersambandsmän ett omfattande och krävande antal funktioner, även under turneringar, nämligen att
 - agera som en förbindelselänk och sköta kommunikationen mellan supportrar och värdstadspolisen, före, under och efter matcher,
 - tillhandahålla detaljerad information för supportrar vid matcher för att underlätta resor och logistik på matchdagen samt eliminera möjligheter till missförstånd,
 - bidra med underlag vid säkerhetsmöten före hemmamatcher och före bortamatcher med hög risk,
 - förklara supportrarnas agerande för polisen och vice versa för att undanröja hinder och missuppfattningar,
 - arbeta för att förebygga oroligheter genom att utöva ett lugnande inflytande på supportrar och andra berörda parter som bidrar till nedtrappning, medla i konfliktsituationer och uppmuntra en positiv supporterkultur,
 - delta i avrapporteringsmöten efter matcher,
 - bidra till polisutbildning,

- agera som en ständig förbindelse- och kommunikationslänk mellan supportrar och värdstadspolisen, före, under och efter matcher,
- tillhandahålla detaljerad information för supportrar vid matcher för att underlätta resor och logistik på matchdagen samt eliminera möjligheter till missförstånd, och
- identifiera potentiella lösningar på befintliga eller framväxande utmaningar/problem som rör trygghet och säkerhet.

Källa: Rådets resolution om en handbok med rekommendationer för förebyggande och hantering av våld och oroligheter i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig, genom antagande av god praxis för polisens kontakter med supportrar (dok. 12792/16).

Del fyra – Förberedande och operativa arrangemang vid turneringens samarbetscentrum

Avsnitt 4.1 Planering vid samarbetscentrumet

4.1.1 Samarbetscentrumets förberedelser och verksamhet måste vara konsekventa och förenliga med polisenheternas nationella operativa struktur.

4.1.3 Samarbetscentrumets högprofilerade status och betydelse när det gäller att stödja värdpolisens insatser för hantering av folkmassor lyfts fram i avsnitt 1.2 i denna handbok.

4.1.3 Följande vägledning är inriktad på turneringens samarbetscentrums fastställda uppdrag vad gäller att hantera folksamlingar (allmän ordning och allmän säkerhet).

4.1.4 Ytterligare och separata arrangemang kommer att krävas om det beslutas att i samarbetscentrumet samlokalisera grupper för ledning, samordning och analys av andra specialiserade polisiära celler/centrum för turneringar med en internationell dimension.

4.1.5 Det är därför uppenbart att samarbetscentrumets planerings- och förberedelseprocess (och operativa arrangemang) måste återspegla och anpassas till de politiska och strukturella (och budgetmässiga) beslut på hög nivå som diskuteras ovan.

4.1.6 När samarbetscentrumets roll har fastställts bör planeringen och förberedelserna för samarbetscentrumet inledas så snart som möjligt.

4.1.7 Det rekommenderas att planeringsprocessen leds av värdstadens bevakningspersonal med relevant erfarenhet och kompetens när det gäller internationellt polissamarbete i samband med stora fotbollsturneringar. I många länder kommer denna profil att uppfyllas av chefen för det nationella informationsstället för fotboll i värdlandet.

4.1.8 För att stödja planeringsprocessen bör värdlandet överväga att inrätta en rådgivande planeringsgrupp som består av företrädare för internationella informationsställen för fotboll och andra med relevant erfarenhet av att stå värd för fotbollsturneringar och andra större idrottsevenemang.

4.1.9 När samarbetscentrumets utsedda roller och ansvarsområden har fastställts bör planeringsgruppen utarbeta tillhörande handlingsplaner för genomförandet som regelbundet ska uppdateras och utbytas med experter från nätverket för den europeiska gruppen för fotbollsbevakning (*European Group of Policing Football*) och informationsställen för fotboll.

4.1.10 För globala turneringar, och för europeiska länder som inte ingår i samarbetscentrumets paraplynätverk för informationsställen för fotboll, bör samarbetscentrumets planeringsgrupp begära att polisen i varje deltagande land utser en gemensam kontaktpunkt för polisen (SPOC) med vilken planeringsgruppen kan samarbeta om samarbetscentrumets förberedelser och andra relevanta frågor.

Avsnitt 4.2 Infrastruktur vid samarbetscentrumet

4.2.1 En huvuduppgift kommer att vara att fastställa samarbetscentrumets geografiska läge och därefter fastställa en lämplig polisiär eller annan anläggning som kan inrymma samarbetscentrumet.

4.2.2 Såsom anges ovan kommer denna uppgift att behöva återspegla alla politiska beslut som rör lokaliseringen av andra celler/centrum för internationellt polissamarbete inom ramen för turneringen (t.ex. celler/centrum som handhar gränser, organiserad brottslighet och terrorismbekämpning) och ”fusionsarrangemangen” för samordning av turneringsbevakning.

4.2.3 Om man har beslutat att samlokalisera dessa centrum i samarbetscentrumet måste detta återspeglas i samarbetscentrumets planering av anläggningar och inkvartering.

4.2.4 Det är viktigt att se till att samarbetscentrumets anläggning innefattar en byggnad som kan hysa alla samarbetscentrumets sambandsmän och lämpliga konferens- och mötesrum. Om andra specialiserade polisiära celler/centrum för turneringen ska samlokaliseras i samarbetscentrumet kommer det att krävas separata anläggningar på plats.

4.2.5 Det kommer också att vara nödvändigt att se till att samarbetscentrumets personal och sambandsmän (och personalen vid andra samlokaliserade internationella poliscentrum) kan inkvarteras antingen på plats eller på lämpligt hotell i närheten av samarbetscentrumet.

4.2.6 Ett ytterligare övervägande är inriktat på att avgöra om besökande polisdelegationer antingen ska inkvarteras i samarbetscentrumets anläggning mellan utplaceringarna till värdstäder eller, hellre, resa mellan de orter där deras relevanta landslag kommer att tävla i turneringen.

Avsnitt 4.3 Ledningsarrangemang vid samarbetscentrumet

4.3.1 Samarbetscentrumets befälsordning bör fastställas, och en ledningsgrupp bör utses för att samordna samarbetscentrumets förberedelser och därefter leda samarbetscentrumets operativa arrangemang.

4.3.2 Erfarenheten visar att samarbetscentrumets ledningsgrupp bör omfatta

- i) en stabschef (beroende på erfarenhet och kompetens kan denna roll utföras antingen av chefen för det nationella informationsstället för fotboll i värdlandet eller av en högre polistjänsteman med omfattande erfarenhet av det internationella polissamarbetet),
- ii) chefer (utplacerade på rota- och skiftbasis) för att utföra samarbetscentrumets ledningsfunktioner (i idealfallet erfarna medlemmar av värdlandets nationella informationsställe för fotboll eller högre polistjänstemän med erfarenhet av internationellt polissamarbete, företrädesvis relaterat till fotbollsturneringar), och
- iii) operativa samordnare (utplacerade på rota- och skiftbasis) för att bistå samarbetscentrumets sambandsmän i deras roll och ansvarsområden (återigen antingen medlemmar av det nationella informationsstället för fotboll eller poliser med erfarenhet av internationellt polissamarbete relaterat till fotbollsturneringar).

4.3.3 Antalet anställda i ledningsgruppen ska framgå av en detaljerad analys av den beräknade omfattningen, karaktären och mängden av samarbetscentrumets arbetsbörda.

4.3.4 Det kommer att vara avgörande att redan från början säkerställa att ledningsgruppen består av personal med kompetens att tillhandahålla ett effektivt samarbetscentrum dygnet runt, sju dagar i veckan under hela dess verksamhet.

4.3.5 Ytterligare en fråga rör ledningsgruppens deltagande i möten i värdstadens polisgrupp för samordning av turneringen ("fusion") (eller den nomenklatur som värdmyndigheterna har valt), oavsett om gruppen är samlokaliserad i samarbetscentrumet eller inte.

Avsnitt 4.4 Arrangemang för samarbetscentrumets stödenhet

4.4.1 Det kommer också att bli nödvändigt att fastställa samarbetscentrumets stödenhets roller, funktioner och storlek, med beaktande av behovet av

- polisiära informationsanalytiker, helst erfaren personal inom det nationella informationsstället för fotboll om sådan finns, inbegripet analytiker med inriktning på diasporafrågor (*se* avsnitt 4.5),
- it-personal med uppgift att garantera en effektiv täckning dygnet runt, sju dagar i veckan,
- kommunikations- och mediehanteringspersonal,
- logistiskt stödteam för att övervaka inkvartering, catering och andra tjänster,
- en resesamordnare för att ordna de inhemska transportarrangemangen för besökande polisdelegationer, och
- en ekonomichef (budget).

Avsnitt 4.5 Samarbetscentrumets diasporaanalytikers roll

4.5.1 Förekomsten av stora diasporagrupper i många europeiska länder kan skapa betydande osäkerhet i fråga om logistik och riskbedömning när det gäller polisens förberedelser och insatser.

4.5.2 Samtidigt som värdlandets polisbefäl kommer att vara medvetna om fenomenet, och även om närvaron av supportrar bosatta i diasporagrupper inte i sig utgör någon säkerhetsrisk, kommer avsaknaden av väsentlig information oundvikligen att medföra betydande logistiska, säkerhets- och trygghetsmässiga problem och påverka värdstadspolisens planering, utplacering och operativa strategier.

4.5.3 Samarbetscentrumets rekommenderade diasporaanalytiker bör därför ha till uppgift att beställa och inhämta tillgänglig information om de länder som deltar i turneringen, vars landslag kan locka ett betydande antal supportrar som lever i diasporagrupper runtom i Europa. Analytikern har tillgång till ett antal informationskällor, bland annat

- det nationella informationsställets landslagsöversikt och supporterprofiler,
- onlinedata om diasporagrupper i olika länder i Europa,

- nationella informationsställen för fotboll i länder med betydande inhemska diasporagrupper,
- information om försäljning av biljetter till turneringen, och
- nationella experter på diasporafrågor och diasporadata.

Avsnitt 4.6 Arrangemang för samarbetscentrumets sambandsmän

4.6.1 Ett grundläggande planeringsmål för samarbetscentrumet är att fastställa och definiera en rad viktiga frågor när det gäller utplaceringen av samarbetscentrumets sambandsmän. Exempel på dessa är att

- i) fastställa roller, ansvarsområden och erforderlig kompetens för samarbetscentrumets sambandsmän, med beaktande av om det är önskvärt att de anställda inom de nationella informationsställena för fotboll (eller poliser med erfarenhet av att övervaka internationell fotboll eller andra större evenemang) fullgör denna roll,
- ii) fastställa antalet sambandsmän inom samarbetscentrumet som ska utplaceras av
 - varje deltagande land (under den tid som deras landslag deltar i turneringen),
 - varje land som fungerar som transitknutpunkt, och
 - varje värdstad,
- iii) fastställa antalet sambandsmän som ska utplaceras i samarbetscentrumet av andra nationella och internationella brottsbekämpande organ, såsom
 - Europol,
 - Interpol,
 - nationell gränspolis och Frontex (om de utplaceras av värdlandet),
 - den nationella transportpolisen,
 - Railpol, och
 - Airpol,
- iv) fastställa om sambandsmän också bör utplaceras av en företrädare för en arrangör av en turnering och ett relevant internationellt organ (t.ex. Uefa eller Fifa),
- v) utarbeta arbetsbeskrivningar och en uppförandekod för all personal inom samarbetscentrumet, inklusive sambandsmän.

4.6.2 Perioden för utplacering av samarbetscentrumets sambandsmän avslutas vanligtvis två dagar efter det att det berörda landslaget har eliminerats från turneringen. Mot bakgrund av en riskbedömning kan samarbetscentrumets stabschef förlänga avslutandedatumet.

Avsnitt 4.7 Logistiska arrangemang vid samarbetscentrumet

4.7.1 Samarbetscentrumets förberedelser bör omfatta fastställandet av en rad nödvändiga logistiska stödtjänster för att säkerställa att samarbetscentrumet fungerar effektivt och smidigt.

4.7.2 I enlighet med god praxis i denna handbok bör hemlandet ansvara för arrangemangen och kostnaderna för internationella resor, löner samt rese- och sjukförsäkring för samarbetscentrumets sambandsmän (och besökande polisdelegationer).

4.7.3 Det är dock värdlandets ansvar att ordna och stå för kostnaderna för lämplig inkvartering, inhemska transporter, måltider och andra tjänster som sambandsmännen behöver (tvättservice, internet- och telefonanslutning osv.).

Avsnitt 4.8 Samarbetscentrumets kommunikations- och it-tjänster

4.8.1 Ett viktigt planeringsmål är att fastställa samarbetscentrumets arrangemang för informationsutbyte.

4.8.2 Utbyte av internationell polisinformation om frågor som rör hantering av folkmassor bör ske på en särskild plats för turneringen på Europols expertplattformens webbplats för nationella informationsställen för fotboll.

4.8.3 Informationsutbyte med utsedda gemensamma kontaktpunkter för polisen i länder utanför Europa, eller som inte ingår i det europeiska nätverket för informationsställen för fotboll, bör integreras genom att tillfälligt och begränsat tillträde ges till Europols expertplattformens webbplats för nationella informationsställen för fotboll, när nätverket och Europol gemensamt har kommit överens om detta.

4.8.4 Separata säkra internationella kommunikationsarrangemang bör införas för att tillgodose behoven hos andra internationella polisiära celler/centrum som är samlokaliserade i samarbetscentrumet.

4.8.5 För turneringar som anordnas gemensamt bör säkra kommunikationsarrangemang införas för att säkerställa effektiva kontakter dygnet runt, sju dagar i veckan mellan det utsedda samarbetscentrumet i varje värdland.

4.8.6 Dessutom bör det föreskrivas att sambandsmän ska ha tillgång dygnet runt, sju dagar i veckan till internet för att underlätta bilateral kommunikation med nationella och internationella partner, inbegripet värdstadens poliskontakter, sambandsmän som är utplacerade som en del av varje besökande polisdelegation och det nationella informationsstället för fotboll deras i hemländer.

4.8.7 Kommunikationsarrangemangen bör testas regelbundet under den förberedande fasen för att säkerställa tillförlitligheten under turneringen.

Avsnitt 4.9 Bilateral överenskommelser vid samarbetscentrumet

4.9.1 Såsom anges ovan i avsnitt 1.4 b bör de bilaterala diskussionerna och de efterföljande avtalen med de deltagande länderna innehålla en bestämmelse som bekräftar utplaceringen av sambandsmän i samarbetscentrumet.

4.9.2 Samarbetscentrumets ledningsgrupp kommer dock att behöva komplettera avtalen genom att ge deltagande länder, och andra som anlitar samarbetscentrumets sambandsmän, närmare uppgifter om samarbetscentrumets logistiska och operativa arrangemang som kommer att gälla under turneringen, bland annat

- samarbetscentrumets struktur och placering,
- samarbetscentrumets ledningsgrupps roll och uppgifter,
- sambandsmännens roll och uppgifter,
- operativ period,
- tidsplan för arrangemangen för informationsutbyte,
- informationsarrangemang för sambandsmän,
- utbildning av sambandsmän,

- samarbetscentrumets ackrediteringsarrangemang, och
- logistiska arrangemang (sambandsmäns inkvartering och måltider osv.).

4.9.3 Samtidigt bör det europeiska nätverket av nationella informationsställen för fotboll och gemensamma kontaktpunkter informeras om deras avgörande roll när det gäller att förse samarbetscentrumet med turneringsrelaterad information som samlats in i deras hemstat, inbegripet information om resor till värdlandet för inhemska supportrar från diasporagrupper.

4.9.4 För att stödja utarbetandet av preliminära logistiska bedömningar och tillhörande riskbedömningar bör de nationella informationsställena för fotboll i de länder som deltar i turneringen uppmanas att uppdatera översikten över sitt landslag (supporterprofil) i det särskilda systemet på Europols expertplattformens webbplats för nationella informationsställen minst sex månader före turneringen.

Avsnitt 4.10 Samarbetscentrumets förtroghetsutbildning

4.10.1 Som framhållits ovan är effektiv kommunikation mellan värdlandets polis och deras internationella partner avgörande under hela turneringen.

4.10.2 Denna kontakt bör dock inledas under den förberedande fasen för att säkerställa att båda parter förhåller sig till turneringen med full kännedom om värdpolisens förväntningar och samarbetscentrumets operativa arrangemang.

4.10.3 Ett evenemangsprogram som utformats för att uppnå detta mål kan omfatta

- betoning av samarbetscentrumets och besökande polisdelegationers arrangemang vid briefingkonferenser om internationellt polissamarbete som anordnas av värdlandets polis eller relevanta statliga myndigheter,
- samarbetscentrumets ledningsgrupps värdskap för ett seminarium på plats för att bekanta sig med samarbetscentrumets logistiska och operativa arrangemang; detta skulle också kunna omfatta sessioner om inverkan på och svar på en rad potentiellt omstörtande scenarier, och

- samarbetscentrumets ledningsgrupps värdskap för en slutlig briefing före turneringen för sambandsmän och andra, beroende på vad som är lämpligt.

4.10.4 Dessa evenemang kan kompletteras med ett program med besök före turnering av företrädare för de deltagande ländernas polis till samarbetscentrumets anläggning och till värdstäder för att diskutera logistiken för besökande polisdelegationer med lokala polisbefäl.

Avsnitt 4.11 Operativa arrangemang för informationsutbyte vid samarbetscentrumet

4.11.1 Alla pandemiåtgärder och andra hälsoskyddsåtgärder bör införlivas i samarbetscentrumets utformning och operativa arrangemang (*se tillägg 5.A*).

4.11.2 Samarbetscentrumets lokaler bör möbleras med skrivbord per nation eller skrivbord för byråer, som vart och ett har minst en fast telefonlinje med internationell åtkomst och en stationär dator med internetanslutning.

4.11.3 Utöver utplaceringen av sambandsmän från viktiga länder som fungerar som transitknutpunkt bör en allmän transitdesk inrättas i samarbetscentrumet för att analysera information från nätverket av nationella informationsställen för fotboll och utsedda polisiära gemensamma kontaktpunkter (i länder utan nätverk av nationella informationsställen för fotboll) om de besökande supportrarnas förflyttningar på väg till värdlandet, inbegripet supportrar från europeiska diasporagrupper och eventuella supportrar som är tillfälligt baserade i grannländerna.

4.11.4 Samarbetscentrumet bör inleda sin verksamhet minst två dagar innan turneringen inleds. En formell öppningsceremoni kan anordnas med alla närvarande sambandsmän.

4.11.5 Under turneringens matchdagar bör sambandsmän från länderna med lag som spelar på den dagen stanna kvar i samarbetscentrumet fram till två timmar efter det att matchen har avslutats.

4.11.6 Ledningsgruppen kommer att behöva fastställa och förse nationella informationsställen för fotboll och gemensamma kontaktpunkter som är baserade i deltagande länder och andra länder med uppgifter om det dagliga schemat för inlämning av rapporter via det särskilda turneringsspecifika systemet på Europols expertplattformens webbplats för nationella informationsställen för fotboll, inbegripet tillhandahållande av

- bedömningar före matchen (PMA) två dagar före den relevanta matchen (MD-2), med kompletterande uppdateringar och bedömningar fram till och med dagen för matchen, och
- rapporter efter matchen (PMR) vid en angiven tidpunkt dagen efter matchen (MD+1).

4.11.7 Genomgångar med sambandsmän bör hållas av samarbetscentrumets tjänstgörande chef, med stöd av den tjänstgörande operativa samordnaren, minst två gånger om dagen (förmiddag och eftermiddag).

4.11.8 Dynamiska riskbedömningar som tillhandahålls av värdlandets polis och av besökande polisdelegationer som är utplacerade i värdstäder bör delas med samarbetscentrumet (via relevanta sambandsmän) för att säkerställa att samarbetscentrumet hålls informerat om eventuella nya incidenter och utarbetar riskbedömningar.

4.11.9 Dagliga informationsrapporter bör utarbetas av ledningsgruppen och delas med samarbetscentrumets sambandsmän och utfärdas till det bredare nätverket av nationella informationsställen för fotboll och gemensamma kontaktpunkter vid en bestämd tidpunkt varje dag.

4.11.10 Personuppgifter om personer som gripits i samband med turneringen bör lämnas till det nationella informationsstället för fotboll eller den gemensamma kontaktpunkten i den stat där personen är medborgare eller bosatt, tillsammans med uppgifter om det rättsstridiga beteendet och eventuella påföljder eller andra sanktioner som utdömts och av vem.

Avsnitt 4.12 Samarbetscentrumets samordning av utplaceringsarrangemang för besökande polisdelegationer

4.12.1 Sammansättningen av och rollerna för besökande polisdelegationer ("observatörsteam") anges i del tre och fem i denna handbok.

4.12.2 Samarbetscentrumets resesamordnare har till uppgift att samarbeta med polisen i värdstäderna för att ordna, eller säkerställa att det finns arrangemang för, resor, logi, kommunikation och andra logistiska arrangemang för besökande polisdelegationer (förhandsbokning av rese- och logiarrangemang före turneringen).

4.12.3 Samarbetscentrumets resesamordnare bör också se till att det finns lokala arrangemang så att värdstadspolisen kan ta emot och följa med besökande polisdelegationer samt upprätthålla deras säkerhet. Ytterligare information om värdstadens medföljande polistjänstemäns roll ("ciceroner") finns i avsnitt 5.4 i denna handbok tillsammans med rekommendationer om god praxis när det gäller en rad frågor som rör utplacering av besökande polis.

Avsnitt 4.13 Samarbetscentrumets registrering och användning av turneringsstatistik

4.13.1 En central roll för samarbetscentrumet är att samla in och registrera en rad turneringsrelaterad statistik (på grundval av rapporter från värdlandets polis) som tillhandahålls av värdstadspolisen och transportpolisen, bland annat

- antal, karaktär och allvarlighetsgrad när det gäller incidenter som rör den allmänna ordningen,
- antal och omständigheter kring gripanden för brottsligt eller förbjudet beteende och rättsliga eller administrativa åtgärder/resultat, och
- antal och omständigheter kring eventuella förebyggande kvarhållanden i samband med turneringen.

4.13.2 Det rekommenderas att uppgifter om annan turneringsstatistik (utplaceringar av poliser och publikvärdar, antal åskådare, säkerhetsincidenter på arenor osv.) samlas in av den berörda värdmyndigheten/värdbyrån.

4.13.3 Turneringsdata bör läggas fram i form av en rapport till den europeiska gruppen för fotbollsbevakning och informationsställen för fotboll. Data bör införlivas i den årliga hotbedömningen på grundval av statistik från nätverket av nationella informationsställen för fotboll och bidra till att identifiera omfattningen och arten av befintliga hot och uppkomsten av nya eller föränderliga trender.

4.13.4 Med tanke på de potentiella effekterna av grov och organiserad brottslighet och terrorishot på hanteringen av folkmassor kommer ett bidrag från Europol att tillföra ett mervärde till den årliga hotbedömningen.

Avsnitt 4.14 Samarbetscentrumets mediehantering och kommunikation

4.14.1 I avsnitt 3.20 i denna handbok framhålls den viktiga roll som nationella strategier och värdstadsstrategier för mediehantering spelar. Ännu en sak som bör betonas är behovet av att

- säkerställa att faktauppgifter lämnas ut till medierna,
- se till att regelbundna tillfällen ges för presskonferenser och pressbriefingar, och
- förmedla information om förberedelser på ett lugnt och positivt sätt.

4.14.2 Även om det inte är samarbetscentrumets sak att kommentera uppmärksammade incidenter eller värdpolisinsatser, osv., kan det spela en ”betryggande och positiv” roll när det gäller att lyfta fram vikten av internationellt polissamarbete för att visa på ett Europaomfattande engagemang för att stödja värdpolisinsatser.

4.14.3 På grundval av detta bör samarbetscentrumets roll integreras i värdlandets strategi för kommunikation och mediehantering som omfattar flera olika organ. Detta kommer sannolikt att väcka både inhemsk och internationell medieuppmärksamhet. Det är därför viktigt att samarbetscentrumets stödenhet inkluderar (eller har tillgång till) en eller flera medieansvariga för att bistå vid utarbetandet av samarbetscentrumets mediestrategi, hantera medieförfrågningar och anordna samarbetscentrumets pressbriefingar.

4.14.4 Närvaron av besökande polisdelegationer kan också locka till sig nationella och lokala medieintressen. Det är därför som några delegationer med lång erfarenhet har en talesperson (ofta delegationschefen) eller en pressekreterare. För de delegationer som inte har det är det önskvärt att det nationella informationsstället för fotboll i det deltagande landet har tillgång till en utsedd statlig eller polisiär medietjänsteman under turneringen.

4.14.5 Huvudmålet måste genomgående vara att säkerställa en harmoniserad strategi med gemensamma och enhetliga budskap, och att klargöra vem som kan kommentera vilka frågor, när de bör tala och vad de bör säga. Detta är viktigt eftersom den centrala uppgiften måste vara att förse medierna med faktauppgifter och undvika att olika och motstridiga budskap blir föremål för medieuppmärksamhet.

Avsnitt 4.15 Erfarenhetsöverföring och återkoppling

4.15.1 I ett tidigt skede efter turneringen bör sambandsmän och nationella informationsställen för fotboll uppmanas att ge återkoppling om sina erfarenheter inom samarbetscentrumet i syfte att hjälpa till att fånga upp god praxis och utmaningar i samband med samarbetscentrumets verksamhet.

4.15.2 Resultaten av återkopplingsinitiativen bör presenteras i en rapport till experter inom den europeiska gruppen för fotbollsbevakning och informationsställen för fotboll och beaktas vid planeringen av efterföljande internationella fotbollsturneringar (och i samband med andra större internationella idrottsevenemang, om de utsedda värdmyndigheterna anser det lämpligt).

DEL FEM – Polisens strategi för hantering av folkmassor:

Stödjande och rådgivande roller för besökande polisdelegationer

OBS! För enkelhetens skull innehåller, och vidareutvecklar, denna del av handboken vägledningen i rådets resolution om en uppdaterad handbok med rekommendationer för internationellt polissamarbete och säkerhetshantering i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig (*EU:s fotbollshandbok*) (dok. 11160/24).

Avsnitt 5.1 Bilateral förhandlingar och avtal om besökande polisdelegationer

5.1.1 Såsom betonas i avsnitt 1.4 b i denna handbok bör ett centralt och ömsesidigt mål för både värdländer och deltagande länder inriktas på att få klargöranden före turneringen när det gäller (bland annat) sammansättningen, rollen och de operativa arrangemangen för den besökande polisdelegation som utplacerats av varje deltagande land.

5.1.2 I avsnitt 1.4 b betonas också att de bilaterala överenskommelserna sannolikt kommer att variera beroende på en rad riskbaserade faktorer, men att de bör klargöra

- besökande polisdelegationers sammansättning,
- delegationens huvuduppgifter,
- verkställande befogenheter för delegationen (i förekommande fall),
- innehav och användning av teknisk utrustning för underrättelse- och bevisinhämtning (t.ex. handhållna videokameror och stillbildskameror),
- utplacering med skyddsutrustning (skjutvapen, CS-gas, batonger, så kallade tasers, osv.),
- användning av hemliga källor till underrättelseuppgifter,
- användning av uniformer eller identifiering med hög synlighet,
- mediehanteringsarrangemang, och
- kostnader och logistiska arrangemang.

Avsnitt 5.2 Besökande polisdelegationers sammansättning

5.2.1 Vid fastställandet och avgränsningen av bilaterala arrangemang för varje besökande polisdelegation, och trots erkännandet av att varje delegation sannolikt kommer att variera i enlighet med en gemensam riskbedömning, rekommenderas det att värdlandet och de deltagande länderna tar hänsyn till etablerad god praxis när det gäller sammansättningen av en besökande polisdelegation vid turneringen.

5.2.2 En besökande polisdelegation vid turneringen (som ibland beskrivs som polisobservatörer eller observatörsteam för enstaka matcher med en internationell dimension) bör sammansättas på ett sådant sätt att stöd ges till värdlandets polisverksamhet för turneringen under en längre tidsperiod och under mer utmanande omständigheter än en typisk engångsmatch.

5.2.3 Utöver utplaceringen av sambandsmän i samarbetscentrumet för turneringen (*se* avsnitt 4.9 i denna handbok) skulle en besökande polisdelegation för en turnering vanligtvis bestå av personal med en rad särskilda funktioner.

Delegationschef

5.2.4 Delegationschefen är hierarkiskt ledande och ansvarig för den besökande polisdelegationen och bör fungera som strategisk och taktisk rådgivare till värdstadspolisen när det gäller att hantera supportrar till landslaget.

Operativ samordnare

5.2.5 Den operativa samordnaren, som bör vara baserad i polisens relevanta operativa centrum för värdstadsturneringen, ansvarar för att samordna den besökande polisdelegationens arbete och underlätta ett effektivt informationsutbyte mellan den besökande polisdelegationen och värdpolisen.

Polisobservatörer

5.2.6 Polisobservatörer bör vara erfarna och ha förmåga att

- i) övervaka, bedöma och tolka beteendet hos supportrar till deras landslag,
- ii) observera eventuella framväxande spänningar, risker eller mindre incidenter för att informera delegationschefen, den operativa samordnaren och värdstadspolisen om detta,
- iii) identifiera lagöverträdare,
- iv) ge rekommendationer till delegationschefen och/eller den operativa samordnaren om det krävs riktade förebyggande eller riskreducerande åtgärder för att förhindra att det olämpliga uppträdandet eller incidenten eskalerar, och
- v) vara lämpligt utrustade för att samla in bevis på brottsligt eller förbjudet uppträdande som begås av supportrar till deras landslag.

5.2.7 Antalet observatörer som krävs kommer att variera beroende på det förväntade antalet och arten av besökande supportrar och tillhörande riskbedömning.

Poliser för kommunikation (eller dialog)

5.2.8 Polisens kommunikationstjänstemän bör utbildas och ha erfarenhet av att kommunicera med supportrar till deras landslag i allmänhet och/eller med supportersambandsmannen för landslaget (om en sådan utsetts), deras supporterambassad och/eller andra kända supporterföreträdare.

5.2.9 Även här kommer antalet kommunikationspersonal att variera beroende på det förväntade antalet besökande landslagssupportrar som reser till turneringen.

5.2.10 I vissa besökande polisdelegationer kan det hända att observations- och kommunikationsrollen sköts av en och samma personal.

Talesperson/mediehandläggare för besökande poliser

5.2.11 Polisens talesperson bör ansvara för hanteringen av medieförfrågningar om intervjuer och information.

5.2.12 Beroende på en bedömning av medieintressets förväntade omfattning kommer delegationschefen ibland att utses för att fullgöra denna uppgift.

Avsnitt 5.3 Besökande polisdelegationers huvuduppgifter

5.3.1 Varje besökande polisdelegations huvudsakliga uppgift är alltid att ge expertråd för att ge underlag till polisinsatser på nationell nivå och i värdstäder och stödja värdlandets polismyndigheter i hanteringen av besökande supportrar till deras respektive landslag.

5.3.2 För att uppnå detta mål är det mycket viktigt att besökande polisdelegationer består av personal med den kunskap och erfarenhet som beskrivs i avsnitt 5.2 ovan.

5.3.3 I huvudsak bör varje besökande polisdelegation vara utrustad för att ge värdlandets polis följande kompetenser, nämligen

- expertkunskaper om landslagssupportrarnas dynamik, särskilt när de förekommer i betydande antal i länder som står värd (eller är medarrangör) för större internationella fotbollsturneringar, och om karaktären av fotbollsrelaterat våld/störningar där landslagens supportrar är involverade,
- förmåga att företräda sitt land och sin roll på ett ändamålsenligt och lämpligt sätt i stödet till värdlandets polis (dvs. vara diplomatisk, ha gott självförtroende, vara oberoende och ha förmåga att kommunicera på ett i förväg fastställt gemensamt språk), och
- förmåga att dela med sig av information och ge råd till värdlandets polis på ett tydligt sätt och i god tid.

5.3.4 I operativa sammanhang kommer den primära samverkan mellan värdlandets polis och besökande polisdelegationer att inriktas på den roll som spelas av den besökande polisens personal för supporterkommunikation (dialog) och av den besökande polisens observatörsgrupper. Som angavs ovan kan det hända att kommunikations- och observationsrollen i vissa besökande polisdelegationer sköts av en och samma personal.

5.3.5 Syftet med och rollen för den besökande polisens personal för supporterkommunikation är att fungera som en förbindelselänk mellan värdlandets polis och supportrarna till deras landslag för att förmedla viktig information, skingra spekulativa rykten, klargöra konsekvenserna av antisocialt, provokativt eller annat förbjudet uppträdande och bidra till att främja supportrarnas självbevakning.

5.3.6 Den besökande polisens personal för supporterkommunikation kan också samla in information från besökande supportrar om alla upplevda farhågor om olämpligt eller provokativt uppträdande från andra supportrars sida eller hotfullt uppträdande från rivaliserande supportrars sida.

5.3.7 De centrala rollerna för den besökande polisens observatörsgrupper anges i avsnitt 5.2.6 ovan. De är i huvudsak utplacerade för att bistå polisen i värdstäderna (och/eller på andra platser om så krävs eller är lämpligt) med att övervaka beteendet hos supportrar till deras respektive landslag och identifiera förövare av brottsliga, förbjudna eller provokativa uppträdanden.

5.3.8 Förhållandet mellan den besökande polisens observatörsgrupper och besökande supportrar kan variera i Europa och gör så också. Oavsett om de är utplacerade i civila kläder, uniformer eller identifieringsvästar (se avsnitt 5.7 nedan) kommer den besökande polisens observatörsgrupper att vara kända för många av de besökande supportrarna, särskilt av dem som regelbundet reser till internationella matcher utomlands. Besökande supportrars reaktion på de besökande observatörsgrupperna kan vara antingen positiv eller negativ beroende på en rad olika faktorer.

5.3.9 De flesta besökande supportrar, särskilt de från länder som inte tidigare har orsakat eller bidragit till betydande problem, kommer sannolikt att välkomna närvaron av besökande observatörsgrupper.

5.3.10 Om en central och högprofilerad uppgift för besökande observatörsgrupper av tradition är att samla in bevis för brottsliga eller andra förbjudna beteenden för utestängning eller andra ändamål när supportrarna återvänder till sitt hemland, kan deras närvaro dock ge upphov till ett blandat, eller till och med fientligt, svar från vissa delar av de besökande supportrarna, särskilt bland kända eller potentiella risksupportergrupper eller individer.

5.3.11 Sådana faktorer bör beaktas av värdstadens polis eller annan polis när den besökande polisens observatörsgruppers roll fastställs. Om observatörsgrupperna uppmanas att antingen fungera som mellanhänder mellan de besökande supportrarna och värdpolisen, eller på annat sätt inleda en dialog med besökande supportrar, är det absolut nödvändigt att sådana uppgifter först godkänns av delegationschefen mot bakgrund av en riskbedömning.

5.3.12 I praktiken kommer mycket att bero på omständigheterna på platsen. Om syftet med dialogen till exempel är att förbättra eller skydda de besökande supportrarnas säkerhet är det sannolikt att dialogen med besökande observatörsgrupper uppskattas av en överväldigande majoritet av de besökande supportrarna.

5.3.13 Oavsett syftet med kommunikationen bör värdpolisen dock alltid garantera säkerheten för den besökande polisens observatörsgrupper och den personal som för en dialog mellan polis och supportrar.

5.3.14 I händelse av en betydande nödsituation eller annat hot eller störning som kräver ökade säkerhets- och trygghetsåtgärder kan den besökande polisdelegationens primära roll behöva anpassas för att hjälpa värdpolisen att informera om behovet av ytterligare säkerhetsarrangemang för att förbättra säkerheten för besökande supportrar samt för de boende eller för näringslivet på den eller de berörda platserna.

Avsnitt 5.4 Ledsagning av besökande polisdelegationer ("ciceroner")

5.4.1 Som framhållits ovan är värdlandets polismyndigheter ansvariga för att garantera säkerheten för alla medlemmar i besökande polisdelegationer. Detta är absolut nödvändigt och måste återspeglas i alla riskbedömningar när det gäller värdpolis och besökande polis avseende utplacering av besökande polis.

5.4.2 Besökande polispersonal bör alltid arbeta jämsides med lokala poliser (även kallade ciceroner), vilka själva bör vara tjänstgörande poliser med erfarenhet av polisarbete i samband med fotboll i den egna staden eller det egna landet, inklusive med kännedom om området kring matcharenan och potentiella riskområden.

5.4.3 Världstadens polismyndigheter bör säkerställa att ciceronerna

- är integrerade i världstadens (eller annan) bevakningsinsats och kan förmedla information som är avsedd att ligga till grund för operativa polisbefäls beslut,
- har kunskap om den egna polisens organisation, processer och befälsstruktur,
- inte distraheras av övervakning av sina egna risksupportrar samtidigt som de har satts att ledsaga medlemmar av den besökande polisdelegationen,
- noga delges fakta om världlandets polisinsats, deras ansvarsområden och om vilka uppgifter som medlemmarna i den besökande polisdelegationen väntas fullgöra,
- är ansvariga för den besökande polisdelegationens säkerhet,
- utplaceras tillsammans med den besökande polisdelegationen under hela världstadens polisinsats i syfte att utveckla en effektiv arbetsrelation, och
- kan arbeta tillsammans med den besökande polisdelegationen på ett i förväg fastställt gemensamt språk.

Avsnitt 5.5 Språkmässiga arrangemang

5.5.1 Språkmässiga arrangemang bör göras i förväg mellan världlandets nationella polismyndigheter eller världstadens polismyndigheter och chefen för den berörda besökande polisdelegationen.

5.5.2 Om så är möjligt bör de besökande polisdelegationerna innefatta personal med kunskaper i världlandets språk för att underlätta kommunikationen mellan världlandets polispersonal och den besökande polispersonalen.

5.2.3 Om detta inte är möjligt bör värdlandets polismyndigheter identifiera lokal polispersonal med nödvändiga språkkunskaper, eller som åtminstone kan tala engelska, eftersom detta är det vanligaste andraspråket för många besökande supportrar.

Avsnitt 5.6 Samarbete mellan polisen i värdlandet och besökande polis under turneringen

5.6.1 Som en fortsättning på detta tema bör värdlandets polismyndigheter säkerställa att besökande polisdelegationer, via sin delegationschef eller operativa samordnare, hålls informerade om värdstadens polisinsatser (inklusive deras förhållningssätt till hantering av folkmassor och toleransnivåer för beteenden).

5.6.2 I praktiken bör delegationschefen och/eller den operativa samordnaren integreras helt i värdlandets polisinsats (och ges möjlighet att närvara vid och delta i genomgång före match och avrapportering efter match).

5.6.3 Värdlandets polismyndigheter och den besökande polisdelegationen bör båda hålla sina respektive sambandsmän vid samarbetscentrumet informerade om utvecklingen under varje polisinsats i värdstäderna i samband med turneringen.

5.6.4 Den besökande polisdelegationen bör alltid se till att uppträda på ett sådant sätt att de inte i onödan äventyrar andra personers säkerhet.

Avsnitt 5.7 Besökande polisdelegationers användning av identifieringsvästar

5.7.1 De flesta europeiska värdländer kommer att känna till den europeiska västen för identifiering av poliser genom erfarenheterna av att stå värd för enstaka fotbollsmatcher med en internationell dimension.

5.7.2 Under en turnering bör värdlandets polismyndigheter och chefen för den besökande polisdelegationen av taktiska skäl gemensamt avgöra om den besökande polisdelegationen (eller en del därav) kommer att sättas in i civil klädsel eller i uniform.

5.7.3 Om den besökande polisdelegationen kommer från ett europeiskt land och om värdlandet och delegationschefen gemensamt har kommit överens om det, kan besökande polispersonal som inte är utplacerad i uniform använda standardiserade självlysande och distinkta identifieringsvästar för besökande polis som varje medlem av delegationen bör inneha när den är utplacerad under turneringen.

5.7.4 Tillägg 3 i rådets resolution om en uppdaterad handbok med rekommendationer för internationellt polissamarbete och säkerhetshantering i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension, då minst en medlemsstat är delaktig (*EU:s fotbollshandbok*) (dok. 11160/24).

Avsnitt 5.8 Ackreditering vid arenor för besökande polisdelegationer

5.8.1 I avsaknad av centraliserade arrangemang för att tillhandahålla turneringsackreditering för besökande polisdelegationer bör värdstadens polismyndigheter, i samråd med ledningen av värdstadens arenor, se till att besökande polisdelegationer har tillträde till arenan och ackreditering (sittplatser krävs inte) så att delegationen kan utföra sina åligganden på arenan effektivt.

5.8.2 Publikvärdarna på arenan och annan säkerhetspersonal bör informeras om närvaron av ackrediterad polispersonal vid briefingen före matchen.

Avsnitt 5.9 Kostnader och finansiella arrangemang

5.9.1 Det rekommenderas starkt att varje deltagande land avsätter budgetmedel för att utplacera sin besökande polisdelegation i värdlandet (eller värdländerna).

5.9.2 Kostnaderna för att ta emot och sätta in besökande polisdelegationer varierar utifrån ett antal faktorer, t.ex. delegationens storlek, ressträcka och transportmedel, men de genomsnittliga kostnaderna är blygsamma och utgör en sund investering för att minska trygghets- och säkerhetsriskerna.

5.9.3 Den etablerade praxisen är att värdlandet (eller värdländerna) ska stå för kostnaderna för den besökande polisdelegationens logi, måltider (eller uppehålle) och inrikes resor som krävs i värdlandet, medan det deltagande landet ska betala för den besökande polisdelegationens internationella resor, löner, rese- och sjukförsäkring (såvida inte bilaterala överenskommelser innehåller ett alternativt arrangemang).

Avsnitt 5.10 Förhandsbesök till värdstäder av besökande polisdelegationers chefer och operativa samordnare

5.10.1 Värmlandets polismyndigheter bör ge de viktigaste medlemmarna i den besökande polisdelegationen (vanligtvis delegationschefen och/eller den operativa samordnaren) möjlighet att bekanta sig med polisens bevakningsstrategi för turneringen och i synnerhet polisens bevakningsarrangemang för turneringen i värdstäderna.

5.10.2 Sådana besök bör äga rum senast sex veckor före turneringen och bör anordnas så att de även omfattar anordnande av workshoppar eller seminarier som beskriver värmlandets bevakningsstrategi för en kombinerad publik av polischefer i värdstaden och viktiga medlemmar av besökande polisdelegationer.

5.10.3 Syftet med sådana besök bör vara att göra de besökande polisdelegationerna bekanta med arenan och att lära känna det eller de operativa befälen i varje värdstad under turneringens matchdagar.

5.10.4 Sådana besök före evenemanget ger också polisbefäl på nationell nivå och, i synnerhet, värdstadens polisbefäl ett utmärkt tillfälle att optimera det internationella samarbetet genom att

- utbyta logistikinformation om arrangemang för supportrarna i värdstaden,
- besöka platser där besökande supportrar kan förväntas samlas före och efter matchen, med eventuella organiserade ”supporterzoner” och spontana inofficiella supportersamlingsplatser, vanligtvis områden i stadskärnan med barer och restauranger,
- diskutera och komma överens om den besökande delegationens roll,
- öka medvetenheten om värdpolisens bevakningsförberedelser och insatser,
- planera för att integrera den besökande delegationen i insatserna,
- identifiera relevanta lagrum och polisens toleransnivåer,
- skapa förtroende och effektiva sambandskanaler mellan de båda poliskåren, och
- där så är lämpligt, identifiera åtgärder för att separera supportergrupper i värdstaden.

Hälsoskydds- och begränsningsåtgärder

1. Covidpandemins inverkan på erfarenheterna av fotbolls-EM 2020 belyste vikten av att förse de besökande polisdelegationer med de hälso- och säkerhetsåtgärder som krävs för att ge individerna största möjliga skydd mot eventuella betydande hälsorisker i samband med utplaceringen.
2. Arrangemangen för utplacering bör därför tydligt identifiera eventuella hälsorisker och ge vägledning om vaccinationer före utplacering, vid sidan av användning av sanitära masker och skyddsmasker eller annan utrustning som ska användas under utplaceringsperioden vid turneringen.
3. Det bör också klargöras att medlemmarna i besökande polisdelegationer kommer att omfattas av eventuella nationella hälsorelaterade förebyggande åtgärder som finns vid den tidpunkten.
4. Om det finns risk för sjukhusvistelse eller karantän vid infektion bör varje delegations hemland vidta åtgärder före utplaceringen för att täcka eventuella kostnader för den eller de berörda personerna (eller, om det finns tillgängligt, förse personerna med en sjukförsäkring som täcker sådana risker).
